

Adamus 9. Shoud - 2010. május

KILENCEDIK SHOUD: „Az Ébredés Zónája 1.”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus kilencedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2010 május 1-én hangzott el az amerikai Colorado Államban, Breckenridge-ben.

A MESTEREK SOROZATA

Átadásra került május 1-én, 2010-ben Colorado Államban Geoffrey Hoppe közvetítésében.

ADAMUS: Vagyok, aki vagyok, az összehasonlíthatatlan, a javíthatatlan és gyakran pontatlanul idézett Adamus Saint-Germain (franciásan ejti). Nem vagyok azonos anyátok St-Germainjével, (nagy nevetés) és nem a régi New-Age, (régí új-kor) ahogy azt mostanra már biztosan észre is vettétek.

Kedves Shaumbrák, újra összegyűltünk, hogy... húúú... (nevet a közönség, amint Linda igazgatja a mikroportját)

LINDA: Szófogadatlan.

ADAMUS: Szóval ismét összegyűltünk a Bíbor Körrel való havi találkozásunk alkalmából. Az ember-angyalok itt a Földön a Bíbor Tanáccsal, az összes angyali lényvel, aki veletek együtt dolgozik, akikkel ti is együtt dolgoztok rendszeresen. Egybegyűjtjük a Shaumbra energiáit a világ

minden tájáról (Linda igazítja a mikroportját, nevetés a közönség részéről) Azt hiszem, szándékosan teszi... Nos, mehetünk?

LINDA: Igen, drágám! Vagyis, igen, Uram! (nagy nevetés)

ADAMUS: Köszönöm. (beteszi a mikroportot a zsebébe)

LINDA: Én is köszönöm.

ADAMUS: Egybegyűjtjük az energiáinkat, amit oly gyakran megteszünk az egyéb birodalmakban, az álom állapotokban és most néhányotokkal elkezdjük az egyéb birodalmakba való kalandozást, teljes éber állapotokban is.

Ám ez a havi találkozó mindig egy különleges alkalom, amikor itt gyűlünk egybe mindannyiótokkal a világ minden tájáról, ideértve azokat is, akik néznek minket az interneten keresztül. Hadd invitáljunk benneteket ide, hadd húzzunk benneteket ide, pontosan ide, közénk (mutatja a kamerának, hogy mindenkit beemel a terembe, a világ minden pontjáról) - nagy nevetés. Ti nem csak néztek minket, hanem gyertek mind, mind ide közénk. Egyenként is beemellek benneteket, ha arra van szükség, idehozlak benneteket. (nagy kacagás).

Tudjátok, vannak, akik ezt a tapasztalatot és folyamatot a távolból szeretnék megélni, ők szeretnek nézőként, és megfigyelőként jelen lenni, miközben úgy tesznek, mintha valójában nem lennének részesei ennek a Shaumbrának nevezett csoportnak vagy a külső szélén állnának csak, pedig nem, ó nem, ha ti most néztek minket, akkor bizony benne vagytok. (nevetés)

Tehát, kedves Shaumbra, sok megbeszélési valónk van mára - mint mindig, nagyon kevés az időnk, mind e sok mondanivalóhoz.

Az Ébredés Kihívásai

Vágjunk is bele, megkérem Lindát Eesából, hogy ragadja meg a mikrofont és induljon el a közönség soraiba. Valószínűleg szükséged lesz néhány Adamus díjra a farzsebedben.

LINDA: Rendben.

ADAMUS: Még egyelőre nem tudjuk, de... Kedves Shaumbra, egy újabb könyvet írok éppen. Mi egy újabb könyvet írunk, enyém lesz a dicsőség (nevetés), de ti is benne lesztek.

Egy könyvet írunk... (kérdézi Lindától: Segíthetek neked? - aki a mikrofonnal bajlódik)

LINDA: Ó, kérlek! (nagy nevetés)

ADAMUS: Könyvet írunk a Tudatosság Testbe való integrációról. Ez nem valami jó cím, tehát inkább valami olyasmiknek nevezzük majd, mint Ébredés, hiszed vagy sem? (nevetés) Vagy egy másik címet választunk majd a sok közül, amelybe most nem mennék bele... Mindannyian járjátok ezt az utat, benne vagytok ebben a tapasztalásban, több létidő óta, intenzíven élitek ezt, ez közös mindannyiótokban és most így szóltok: elfáradtam abban, hogy egyik életet a másik után így éljem, ilyen intenzíven, ilyen nehézségekkel és kihívásokkal telve, ezért most ebben az életben végre megtörténik. Az energiák és a Földön lévő tudatosság most megfelelnek ennek. Más életekben nehéz volt a felébredést megélni, mert sok mentális folyamaton mentetek keresztül és szenvedéseken, de most a pillanat megfelelő.

Néhányan frusztrálttá váltok és Cauldréra, Lindára kenitek, olykor rám és a frusztrációtokban azt kérditek, miért nem történik ez gyorsabban? Miért nem egy csettintés alatt történik meg?

Ennek számos oka van a ti döntések eredményeképpen. Az egyik az, hogy valószínűleg kiégnétek, kilőnétek magatokat egyenesen a Bíbor Tanácsbéli barátaitok közé. Ez nem olyan rossz dolog. De elköteleztétek magatokat az iránt, hogy ebben az életben fogjátok majd véghez vinni. Jöjjön a pokol vagy épp a szökőár... a pokolból már jó sokat kaptatok... (nevetés) Volt szökőár is... de nagy élvezet látnom, hogy egyre több és több örömet leltetek ebben, már tudtok nevetni rajta és a történeteiteket tisztábban oszthatjátok meg egymással.

Megfigyeltétek, hogy úgy egy-két évvel ezelőtt, amikor próbáltátok elmagyarázni másoknak a folyamatot, amin keresztül mentek... (valaki most érkezett a terembe, Adamus odaszól neki: gyere, gyere csak ide előre, örülnék, ha ma itt elől ülnél...) (Nagy nevetés) Ó, mennyire boldog lennétek! (nagy kacagás) Ó igen, neked tartottuk fent ezt a helyet!

Nos, tehát elkötelezted magad nagyon mélyen arra, hogy ebben az életedben véghez viszed a felébredést. És az energiák most ezt megfelelően támogatják, nem úgy, mint eddig. Van, amikor frusztrálttá váltok, mert gyorsabban szeretnétek haladni, de ugyanakkor arra is elköteleztétek magatokat, hogy barátságosan élitek majd át, barátságosan ébredtek fel, összhangban a Földön

jelenlévő tudatossággal. Ahogy azt már korábban mondtuk, még egy évvel ezelőtt is nehezen tudtátok volna ezt leírni, tisztán jellemezni a folyamatot, amin átmentek, másokkal megosztani ezt. Nagyon tisztázatlan volt, ködösnek tűnt, ti magatok sem voltatok biztosak abban, amit mondotok, de figyeljétek meg, hogy mi a helyzet most. Már képesek vagytok kifejezni, összegezni, elkapni a lényegét ahelyett, hogy régi hosszú történetekbe merülnétek bele, amelyek rettenetesen untatták néhány diákokotokat. Persze nem rád gondolok most, csak szeretnék egy kicsit néha megtámaszkodni... (nevetés).

Tehát próbáljátok ezt a folyamatot összhangba hozni és kibékíteni a tudatosság fejlődésével itt a Földön. Mit gondolsz, Kathleen, miért van ez így?

KATHLEEN: Nem hallottam a kérdést. (nagy kacagás)

ADAMUS: Csak bambultál, igaz? (nagy hahota)... Kimerültél abban, hogy Cauldrén átláss egészen az én energiáimig. Amelyből ma egy kicsit többet hoztam, mint szoktam.

LINDA: Gyere, állj csak fel. (Kathleennek)

ADAMUS: Igen... Mit is kérdeztem?

(nagy nevetés)

KATHLEEN: Én nem tudom! (nagy kacagás)

ADAMUS: Én is olyan zavarodott vagyok, mint te. (nevetés) Nos, köszönöm a választ, pontos volt! (nevetés)

KATHLEEN: Akkor kapok díjat?

ADAMUS: Nem, még nem... majd később visszajövünk hozzád.

Tehát az energiáitokat próbáltátok összhangba hozni azokéval, akik a Földön vannak. Hosszú történetek helyett, amelyeket másoknak elmesélnétek, most képesek vagytok világossá tenni a dolgokat. Azt hiszem, világossá tesszük a dolgot. Igen.

Nos, szeretnék egy könyvet írni veletek. Mindannyiótokkal. Elkezdtük a folyamatot úgy egy hete Kelownában, megkérdeztük az ottani Shaumbrákat, hogy milyen dolgok történtek veletek az ébredési folyamatotokban. A ti személyes tapasztalataitokban, a személyes szemszögekből mik jelentettek kihívást az Ébredésben?

Hm... Nyilván hosszú listát tudnátok teremteni, de Linda körbejár a mikrofonjával és arra kérlek benneteket, hogy tiszta és koncentrált választ adjatok. És csak egy dolgot mondjatok. Aztán majd felírjuk őket a táblára és ismétlem, most ezáltal egybegyűlünk és együtt írjuk a könyvet.

Írjuk a könyvet, amely nagyon értékes lesz. A Felébredés Kézikönyve lesz. Nagyon értékes lesz azok számára, akik utánunk jönnek majd, akik épp most kezdenek felébredni. És igazán sokat fog könnyíteni az ő tapasztalataikon és utazásukon, hogy tudni fogják, hogy ti min mentetek keresztül. Persze ez nem fogja őket a tapasztalástól megkímélni, de megváltoztatja majd a tapasztalás természetét. Ezzel pedig, most lépünk a mi kedves Ritánkhoz.

LINDA: Tudtam! (nevetés)

ADAMUS: Ja, igen, szóval el is felejtettem, hogy mit kérdeztem. Tehát mik jelentettek kihívást az ébredésben? Mondj egy kihívást a te személyes szemszögéből.

RITA: Igen... Kilépni az ismeretlenbe.

ADAMUS: Kilépni az ismeretlenbe. Igen, ez jó és ezért jár egy Adamus díj. Egyébként...

RITA: Thúha!

ADAMUS: Egyébként, aki ma a legjobb választ adja, az elnyer majd egy kissé ropogós 500-ast.

(nagy kacagás) Nem az én pénzemből!

LINDA: Rendben!

ADAMUS: Nos, tehát kilépni az ismeretlenbe. Hadd kérdezzem meg: volt-e olyan, hogy izgalmasnak, vidám dolognak találtad az ismeretlenbe való kilépést?

RITA: Igen, olykor.

ADAMUS: Igen. Olykor. Mondjuk egyfelől sok volt másfelől meg örömteli.

RITA: Így van.

ADAMUS: Megengeded-e magadnak, hogy a lábadat az ismeretlenbe belemártsd vagy éreztél-e egy lökést hátulról, amely elmozdított téged?

RITA: (nevet) Hát egyfajta nagy lökést éreztem.

ADAMUS: Nagy lökés... Itt most ezt kiemelném. Tehát nagy lökés, mert... Hátulról jött egy lökés... valószínűleg mindannyian át tudjátok ezt érezni... szóval megpróbálhatjátok a lábujjaitokat az ismeretlenbe belemártani, de az nem működik. Nem lehet csupán a lábujjat belemártani, mert az nem az ismeretlen lesz, hanem csak egy kis ízelítő abból, hogy milyen is valójában.

Tehát végül kaptál egy nagy lökést... És honnan jött az a lökés?

RITA: Belülről jött?

ADAMUS: Igen, jó. Kitűnő, ha így haladsz, még a tiéd lehet az 500-as.

RITA: Egy újabb díjat kapok? (nevetés)

ADAMUS: Én odaadnám neked a díjat, de Linda próbál a készlet felett rendelkezni. (nevetés)

Szóval igen, díjat kapsz. És ma bizony a díjon felül kapsz egy speciális ajándékot is.

LINDA: Szeretném megemlíteni, hogy Amy Van Johnson jelentkezett azzal, hogy szeretne hozzájárulni az Adamus díjakhoz, tehát ő készítette ezeket a dobozokat az ászokhoz és mindegyikben van valami különleges, egyedi. Szóval köszönjük, Amy!

ADAMUS: Feltartanád, hogy lássák?

LINDA: Rita, kérlek állj fel és válassz taláalomra... Ó! És ezeket mind saját kezűleg készítette. (közönségnek tetszik) Benne pedig ott van az Adamus Ász és még valamilyen egyéb meglepetés. (tetszés nyilvánítások a közönség részéről, amint a doboz tartalmát felfedezik) És van még több dolog is benne? Néha van több is...

RITA: Ebben csak egy van.

LINDA: Jól van, ez is kettő, hiszen a dobozka is a tiéd. Köszönjük!

ADAMUS: Még egy kérdés. Most, hogy néhány ismeretlen dolgot megtapasztaltál, mit tanultál az ismeretlenből?

RITA: Megtanultam, hogy van egy kiterjedt intelligencia és sok bölcsesség benne.

ADAMUS: Sok bölcsesség és szeretnék ehhez hozzátenni még valamit. Az ismeretlen valójában nem ismeretlen, csak eddig nem tapasztalt. És ez nagy különbség. Valami olyasmi ez, amit még nem tapasztaltatok, de igazából nem ismeretlen a számotokra.

Nos, bizonyos értelemben tehát semmi szükség arra, hogy féljetek tőle, hisz csak valami olyanról van szó, amit még nem tapasztaltatok. Ám, ha egyszer belemerültök az ismeretlenbe - ahogy oly sokan közületek megtették ezt már -, miután egy kissé elengeded magad, felismered, hogy valójában tényleg nem ismeretlen. Részben azért - a mai beszélgetésünket ezzel zárom majd -

szóval részben azért, mert egy olyan potenciálról van szó, amely szinte mindig is ott volt. Nem mindegyik potenciálra igaz ez, de ez a potenciál bizony ott volt.

Gyakran az álomállapotaitokban beleléptek potenciálokba, hogy éreztétek azokat, merthogy őszinte legyek, nem nagyon volt az erősségetek az érzés, érzékelés az ébrenléti állapototokban, mert az elme hajlamos leblokkolni azt. Tehát mindannyian, minden éjjel különböző potenciálokat látogattok meg... ebbe majd később belemegyünk. Jó válasz volt, köszönöm.

És, mivel ismerlek téged, tudom, hogy van egyfajta boldogság abban, amikor beleveted magad az ismeretlenbe, ugyanis végtelenül unnád magad, ha nem tehetnél így. (nevetés) Nem lenne belőled jó gyári munkás - nevetés.

Na jó. Menjünk a Nevető Medvéhez!

LINDA: Ó, persze!

ADAMUS: (Lindának mondja) Megváltoztattam a nevét, (az Álló Medvéből) remélem, nem bánod. (nevetések) Mosolyogj, partnerem...

Nos, Mosolygó Medve... Mondj nekem egy valamit, ami a te saját tapasztalatod szerint kihívást jelentett az Ébredésben.

NEVETŐ MEDVE: A kundalini energia kezelése. Olyan intenzív, tudod, ahogy az egész gerinc...

ADAMUS: Mi az a Kundalini?

NEVETŐ MEDVE: Az egy energia áradat, az összes csakrából, lentről felfelé...

ADAMUS: Mi az hogy csakra?

NEVETŐ MEDVE: Az én központjaim. És a rezgésem, amikor megtörténnek azok a bizonyos AHA élmények, akkor kezelni kell az energiákat.

ADAMUS: Most én egy kicsit játszodom veled, figyelj csak: az energia energia, a tudatosság pedig tudatosság, ne kezdjük el ezeket szétbontani kundalinire és tekergő kígyókra, ez kissé erotikus így... (nevetés) A csakrák pedig... felosztod a testedet különböző csakrákra, miközben egy csakra vagy. A tudatosság teste vagy. Szóval... akkor kihívást jelent neked kezelni ezt a hatalmas mennyiségű energiát? Hogy oldod ezt meg?

NEVETŐ MEDVE: Van ennek kellemes és kellemetlen része is.

ADAMUS: Mit kezdesz vele? Mit csinálsz? Csak ott ülsz és hagyod, hogy végig söpörjön rajtad, s elvonuljon utána mint a dagály?

NEVETŐ MEDVE: Igen, olykor így megy, máskor meg nagyon intenzív.

ADAMUS: Nagyon intenzív és ilyenkor benyomod a fékpedált, hogy lassítsd ezt az áradást?

NEVETŐ MEDVE: Nem, csak hagyom, hogy átmenjen rajtam.

ADAMUS: Akkor a gázpedált nyomod ilyenkor?

NEVETŐ MEDVE: (nevet) Remélhetőleg nem.

ADAMUS: Remélhetőleg nem. (nevet) Szóval se gázpedál, se fék, csak mész.

NEVETŐ MEDVE: Megyek az áramlással.

ADAMUS: Mész az áramlással. Ez pedig egy kérdést vet fel: Kinek az áramlását?

NEVETŐ MEDVE: Az enyémet.

ADAMUS: Úgy tűnik, jó választ adtál, de a válaszod nem igaz! Mert valójában a téged körbevevő emberek áramlásában haladsz, a tömegtudat áramlását követed és aspektusokét, amelyek épp bevadulnak és nagy bulit csapnak körülötted, miközben te csak követed az áramlást. Ki a főnök?

NEVETŐ MEDVE: Én vagyok.

ADAMUS: Ki a szuverén, aki szolgál?

NEVETŐ MEDVE: Én, igen, én.

ADAMUS: Te vagy a főnök, tehát...

Köszönöm... Ezzel azt mondjuk, köszönöm neked, hogy igen óriási mennyiségű energia száguld keresztül rajtad és a tudatosság, amely nagyon gyorsan tágul. Minél gyorsabban terjeszted ki a tudatosságodat, az annál több energiát hív be, amely támogatja majd. Tehát van, amikor ez kimerítő lehet. Am ekkor megállhatsz, vehetsz egy mély lélegzetet és így szólhatsz: Tudom, hogy én teremtem ezt minden szinten és tudom, hogy gyorsított üzemmódban megyek ezen keresztül ebben az életben, de olykor-olykor ennek az embernek meg kell állnia, a Nevető Medvének, hogy csak egyszerűen nevésszen egy jót. Nem kell mindig ez az intenzitás.

Gyakran ez az egész olyan, mintha egy sportkocsiban ülnél, döngetnél Los Angeles felé az autópályán úgy, hogy a kezed nincs a kormányon, a lábad nincs a pedálokra és csak mérsékelt az áramlással. Na, mi történik ilyenkor? Csak elképzelni tudod... Szóval ez egy nagyon fontos megjegyzés azok számára, akik az Ébredést kezdik járni. Nem akarod manipulálni az emberi oldalad révén, az aspektusaid által az Ébredési folyamatot, de kérhetek egy kis szabad időt, ha úgy éreznéd, hogy szükségetek van rá. Persze kérhetitek azt is, hogy menjetek gyorsabban, egyfajta együttműködés van a vezetésben a szellemed, a test és az emberi én között.

A test számára az ébredés olykor romba dönti a testet, részben azért mert a DNS szintjén és az az alatti szinten van egy tisztító beáradás, jönnek energiák, amelyek arra készítik fel, hogy az Új energia is bejöhessen, teljesen átalakulsz, megengeded magadnak, hogy átalakulj, új szerkezetet kapsz. Ez pedig a fizikai test számára igencsak megterhelő.

Igen, tehát irányítsátok az energiát és a tudatosságot, ez nem egy versenyfutás. Nem verseny. Fontos itt megjegyezni, hogy mindegyikőtök szuverén és egyedi, egyéni, de közben van azért egy közös kapcsolat a többi Shaumbrával, mindenfelé a világban, egy közös kapcsolódás - szeretném, ha éreznék, hogy szívesen látjuk őket...(belenéz a kamerába) (nevetés) ...ez nem olyan, mint egy nagy egybegyűlés, de valahogy együtt mentek keresztül ezen az egészen. Egymástól függetlenül, ám mégis valahogy együtt. Nincs formális megegyezés és igen, bármikor kiléphetsz a csapatból, amikor akarsz. Am jellemző erre egyfajta kényelmesség is, hiszen együtt tanultatok, együtt jártatok a misztérium iskolákba korábban és ebben az életben ismét egybegyűltetek, tehát hajlamosak vagytok most is együtt haladni, megosztani egymással a bölcsességeket és a meglátásokat, ahogy most is tesszük.

Tehát most menjünk Lisához, aki ott hátul van. Ó, ő tudta!!! (nevetés)

LISA: Mi a kérdés?

ADAMUS: Ah, a kérdés: hogy a te saját személyes tapasztalatod szerint milyen kihívással jár az Ébredés?

LISA: Hogy nem léphetsz vissza.

ADAMUS: Nem léphetsz vissza? És miért nem?

LISA: Miután beléptél annak a megtapasztalásába, hogy megengeded magadnak, hogy előrelépj és közben mégis vissza akarsz menni a többi

ember közé, hogy olyan világi dolgokat tégy, mint üzleti döntések meghozatala, nos, ezek már nem fognak működni!

ADAMUS: Ez teljesen így van. Jó megfigyelés. Elméletileg valószínűleg képes lennél mégis így tenni, megteremthetnéd ennek az illúzióját, hogy visszalépsz, de ehhez nagyon be kellene gyógyszerzed magad, (nagy kacagás) tényleg! Legális és illegális bogyókat és szívható szereket fogyasztva... de tényleg... nagyon elszánt kísérletet kellene tenned arra, hogy visszabukj oda. Tényleg nagyon nehéz lenne!

Ha egyszer a folyamat elindul, akkor nehéz visszalépni. Van egy részetek, amely valóban szeretne visszamenni és amely így szól: Miért tettem ezt? Mit gondoltam?

Aztán egy szépséges dolog történik: felismered, hogy azok a dolgok, amelyeket korábban elutasítottál, amelyekre nehezteltél - a családjaitok, a munkáitok, az emberi létezés világi természete, a szenvedés és a fájdalom, az ostoba tv programok -, mind-mind nyújtottak egyfajta kényelmet. És egyik részetek szeretne ehhez visszatérni, de azt is tudnotok kell, hogy itt ez a hihetetlen csoport, a Shaumbra, akikkel megoszthatjátok a könnyeiteket és a mosolyotokat, ha épp úgy kívánjátok, de eközben megadhatjátok magatoknak a teret is, az elvonulást, ha épp arra vágytok. Kitűnő és ezért jár is a díj! Köszönjük!

LINDA: Rendben. Tessék.

ADAMUS: Tehát a kérdés megint csak az, hogy a te saját tapasztalataid alapján, milyen kihívással találkozta az Ébredés során? John Kuderka!

LINDA: Uramisten, John a kamera elé kerül? Wow! Milyen szuper dolog! (nevetés)

ADAMUS: Milyen szuper ez, mi?

JOHN: Nem annyira.

ADAMUS: Nem annyira? (nevetés)

Kedves John, úgy hallatszik, mintha hozott volna megpróbáltatásokat a te folyamatod...

JOHN: Nem ezt beszéltük, hogy bizony kihívásokkal jár?

ADAMUS: Dehogynem! (nevetések)

JOHN: Nos, hát ez így is van. Mi is volt a kérdés?

ADAMUS: Talán fel kéne kennem a falra? (Nevetés)

Kérlek, ossz meg velünk egy dolgot, amely az Ébredésben kihívást jelent.

Feltételezzük, hogy emberek milliárdjai vagy néhány száz ember olvassa majd ezt egyszer. (mosoly)

LINDA: (súgja) Menni fog!

JOHN: Ez egy jó kérdés. (szünet, gondolkodik) Talán csak annyi, hogy tudatában lenni a folyamatnak.

ADAMUS: Tudatában lenni a folyamatnak... Úgy érted, hogy az a kihívás, hogy ne legyél tudatában, vagy az, hogy ismerd a folyamatot?

JOHN: Igen. (nagy nevetés)

ADAMUS: (nevet) Jó... lehet, hogy két Adamus díjat is kapsz... na, akkor a folyamatot írom fel és a kihívás abban rejlik, hogy nem érted - ha szavakat adhatok a szádba így - szóval hogy nem érted,

mi található az úton előtted.

JOHN: Ez jól hangzik!

ADAMUS: Az út... és nem tudni... aztán mondjuk azt is, hogy - biztosan egyetértesz majd velem, hogy intuitív módon még is csak tudod, mi van előtted az úton. És ez rémisztő lehet. Jó, kapsz egy díjat. Az út és az intuitív tudás. Ó... ugye milyen különleges?

Mi pedig ide jövünk előre, Gailhez. Csak, hogy mozogj egy kicsit. (Lindának mondva) Nos, Gail, feltételezem, hogy a kérdés már beléd égett, tessék, beszélj csak bele, mert magától nem szólal meg a mikrofon.

GAIL: Üdvözet.

ADAMUS: Jó látni téged.

GAIL: Jó látni téged is kedvesem! Jelen maradni a mostban...

ADAMUS: Jelen maradni...

GAIL: Mindaközben, ami történik - megtanulni ezt használni -, azt választottuk, hogy ezt szeretnénk alkalmazni, de nem tudjuk, hogy miként működik, itt maradni a jelenben. Anélkül, hogy a múltat bánnánk vagy a jövőt várnánk (ha nem várjuk, az félelmet okoz), okozhat...

ADAMUS: Kitűnő. Mert ez bizony kihívás, hajlamosak vagytok, amint elkezdtek belemenni ebbe a folyamatba, ti eloldozátok magatokat a múlttól, elkezditek elengedni azt, ahogy Tobias oly sokszor mesélte, olyanok vagytok, mint egy hőlégballon, amely készen áll arra, hogy felfedezze az utat és kiterjedjen, de közben nagyon könnyű elhagyni a jelen pillanatot. Főleg, ha felismeritek, hogy közben egyáltalán nem tartózkodtatok a jelen pillanatban, nem is ismeritek azt és máskülönben a jelen pillanat egy fajta tudatosságot követel. Automatikusan tudatossá váltok, ha a jelen pillanatban tartózkodtok. És gyakran az emberek nem igazán akarnak tudatosak lenni, hanem egy csomó más dologra vágnak. A tudatosság néha kimerítő, nehezen kezelhető. Igen, ez jó.

GAIL: Az én érzésem az, hogy mivel legtöbbünk, valószínűleg mindenki, aki a teremben tartózkodik most, azt választotta, hogy még a régi energia időszakában születik le...

ADAMUS: Igen..

GAIL: Várva ezt az átalakulást, átszerveződést, amely megtörténik természetesen...

ADAMUS: Igen...

GAIL: Ettől ez még nagyobb kihívást jelent.

ADAMUS: Ó, igen sokkalta nagyobbat. Főleg, ha megnézed a szűkre szabott életkori spektrumot, mondjuk a 20 - 80-ig tartót. Ez azért elég szűk kis szegmens. Egy nagyon régi energiás tudatosságba születtetek bele, egy olyan tudatosságba, amelyben sok a kérdés arra vonatkozóan, hogy egyáltalán a Föld fent marad-e, vajon az emberek elpusztítják-e majd magukat nukleáris fegyverekkel? Igazán közel voltatok egy balesethez... vagy talán az ezredforduló bemozgat majd dolgokat? Sok gond és kérdés volt aktuális és ezekben az időkben megérkezni, hogy itt legyetek és elkezdjétek lefektetni egy igazán új tudatosságnak az alapjait, majd keresztülmenni rajta egy nagyon személyes szinten, ez bizony tényleg nagy kihívás és kitaszíthat benneteket a jelen pillanatból.

Tehát, hadd kérdezzem meg tőled a te perspektívából, vajon az emberek nagy része - nem a Shaumbrákra gondolok - a múltban él inkább vagy a jövőben?

GAIL: Szerintem mindkét helyen. És ez az én problémám is és erről beszéltél már az energia managementtel kapcsolatban, szerintem legalább 95 %-ban igaz ez.

ADAMUS: A jövőben?

GAIL: Mindkét helyen.

ADAMUS: Mindkét helyen? És hány százalék tartózkodik a múltban és mennyi a jövőben? És mennyi a jelenben?

GAIL: Rendben, azt mondanám, 45%-ban a múltban, 45%-ban a jövőben és úgy 0,05%-ban a jelenben. ...Jól beszélem a nyelvedet? (nevet)

ADAMUS: Igen... (nevet) értem! (nevet) Igen, közel vagyunk. Én személy szerint azt mondanám, hogy az idő 70%-át a múltban töltitek, úgy 5%-át a jelenben és a maradék pedig a jövőn való mélázgatással telik. A jövő nagyon különbözik a múlttól, de ebbe majd később megyünk bele. Köszönöm!

GAIL: Köszönöm.

LINDA: Kap valamilyen díjat?

ADAMUS: Ó, igen, teljes mértékben!

LINDA: Ó, ne nézz oda, csak találomra húzz! Köszönöm!

ADAMUS: Jól van, mintha társasoznánk...

LINDA: Nagyon mókás!

ADAMUS: Most menjünk Joe Engelhez.

LINDA: Rendben, örömmel. Hol van Joe?

ADAMUS: Ott van..

LINDA: Ó, látom, a kamera követ minket?

Mondja csak, Uram!

JOE: Azt szeretném mondani, hogy számomra személyes döntéseket hozni vagy elfogadni bizonyos következményeket, az engem lelassított a múltban.

ADAMUS: Tehát azt mondd, hogy döntéseket hozni számodra kihívást jelent?

JOE: Igen. Nekem valószínűleg igen.

ADAMUS: Jól van és ha nem hozol döntéseket? Akkor mit teszel?

JOE: Megőrülök.

ADAMUS: Megőrülsz...értem. (nevetés) Hadd kérdezzem meg tőled, miért ne hoznál döntéseket?

JOE: A kudarctól való félelem végett vagy attól félvén, hogy elmegeyek...

ADAMUS: Félsz, hogy rossz döntést hozol talán? Helytelenül döntesz? Sok tudat kapcsolódik a jóhoz és a rosszhoz, vagy a helyes-helytelenhez... ahhoz, hogy a világ milyennek látja a döntéseidet... mert mindannyian kaptatok már kritikákat a korábbi döntéseitekre vonatkozóan, mint például a szülőktől és másoktól... (közben a zongora billentyűit próbálgatja.) Szóval, igen ez jó. És most hozol döntéseket?

JOE: Ó, olykor csinálok egy kis kézműves alkotást...

ADAMUS: Hozol döntéseket? Persze csodálatosak a kézműves alkotások, de... (nevetés) mi a helyzet a döntéssel? Úgy érzem, mintha a kérdésem elszökne...

JOE: Nagyvonalakban mondhatom, hogy valószínűleg nem hozok döntéseket...

ADAMUS: Köszönjük az őszinteségedet, már csak ezért kapsz egy Adamus díjat. Nem a válaszáért,

hanem az őszinteségért. Továbbra is van bennetek visszakozás a döntések meghozatalával kapcsolatban, még mindig hajlamosak vagytok hagyni a dolgokat, hogy azok csak úgy megtörténjenek, hogy csak úgy alakuljanak, meglátjuk, mi történik majd holnap... nos, mondhatom nektek, hogy a tudatosság egy szinten nagyon hasonlít az időjáráshoz, sok ember esetében nagyon könnyen megjósolható. Mert szinte biztosra mondhatjátok, hogy az időjárás holnap olyan lesz, mint a mai. Tehát valószínűleg az éleetek holnapi történései olyanok lesznek, mint a maiak. Egészen addig, amíg nem jön egy vihar, amely nagyjából 3-4-5 naponta megesik. Ha az átlagot nézzük. Tehát jön egy vihar és erre mindenki megőrül az időjárást illetően. Ugyanez történik a tudatossággal kapcsolatosan is.

Ha nem hozol döntéseket, akkor egyik napról a másikra élsz és minden nap hasonlít az előzőhöz, addig, amíg nem jön egy vihar, amitől aztán megőrültök: „Miért jön ez a szörnyűség az életembe?”

(közönségből nevetnek páran) Csak te meg én nevetünk? Mi a baj a többiekkel ma? (nevetés)

Jön tehát egy vihar és születik rengeteg dráma. Részben egyébként azért jön a vihar, mert különben teljes mértékben unnátok magatokat a mindennapi rutin éleetekkel, bizonyos szinten magatokban tudjátok, hogy elköteleztétek magatokat arra, hogy okkal legyetek itt, hogy valamit véghez vigyetek és erre jön egy löket hátulról, amely azt mondja, tegyél végre valamit! Azt is mondhatnátok, hogy az isteni akarat az, ami az emberi feneketekbe rúg egyet. (nevetés) Igen!

Gondoltam ez vicces lesz!... Tehát, köszönöm neked!

JOE: Köszönöm.

ADAMUS: De még egy kérdés: elkezdesz majd döntéseket hozni?

JOE: Igen, az isteni akaratot választom.

ADAMUS: Igen, de én úgy értem, hogy *döntesz-e?* Igen, a te isteni akaratod téged választ egyébként. Nem te választod őt. Ezzel ne ámítsd magadat. (nevet)

JOE: Igen, igen.

ADAMUS: Én az életedben lévő dolgokról beszélek. Megoszthatom a többiekkel egy kicsit azt, amiről beszélünk?

JOE: Igen, persze.

ADAMUS: Tényleg?

JOE: Igen.

ADAMUS: Mindenkiel?

JOE: Mondd csak, itt vagyok.

ADAMUS: És a világ?

JOE: Miért is ne?

ADAMUS: Az egyik dolog, amiről beszélünk a mi sajátos módunkon, a frusztrációid, amelyek azért születnek, mert nem csinálsz semmit és nem viszel semmit véghez. Mély lélegzet. Nagyon magasra helyezted a lécet a magad számára, nagy céljaid vannak, ezért nőttél ilyen nagyra. Nagy célok. Látványos célok. Talán egy kicsit túlságosan nagyok is, mert nem hiszed, hogy meg tudod ugrani a magasságot, nem hiszed, hogy meg tudod őket valósítani.

Tehát, bizonyos értelemben - és most mindegyikőtökhöz beszélek - bizonyos értelemben olyan magasra állítottátok a lécet magatoknak, hogy előfordul, hogy már nem is látjátok. Előfordul, hogy az emberi elmétek nem képes megérteni, felfogni, hogy hogyan érhetnétek el a lécet, ti pedig

beletörődtek és feladójatok. „Nem tudom megtenni.” Szinte könnyebb ezt mondani: „Tudod, én csak egy... csodálatos ötletekkel rendelkezem, de a társadalom, vagy a karmám, vagy valami egyéb elnyom engem.”, majd nem tesztetek semmit, nem hoztok döntéseket.

Ha elkezdenél döntéseket hozni, akkor az rögtön tudatosítaná benneteket, hogy miért is jöttetek ide valójában, mi a dolgotok. A dolog most itt nem azt jelenti, hogy végrehajtásra váró munka vagy nagyszerű énekesi karrier, de egy pár pillanat múlva lesz erre esélyetek, vagy épp arra, hogy minden novella közül a legjobbat megírjátok. Tudjátok, van egy csomó csodálatos Shaumbra író, de ők a nagy halra várnak. A bálnára. Csak akkor fognak majd neki az írásnak, ha azt érzik, hogy az emberek a könyvet olvasván remegni kezdenek majd a gyönyörűségtől vagy térdre borulnak az iránti csodálatukban, hogy milyen csodálatos szavak kerültek leírásra. És ha nem tudnak ilyen művet írni, akkor egyszerűen nem is fognak írni - vagy bármi egyebet létrehozni.

Ragyogó meglátásaitok vannak az energia működésével kapcsolatosan. Értitek az energia ciklusokat és áramlásokat, mert tanulmányoztátok azokat, szenvedélyesen szeretitek őket és rendelkeztek egyfajta harmadik szemes látásmóddal róluk. Értitek, hogyan mozog és áramlik az energia, de mégsem tesztetek vele semmit, hacsak nem morogtok miatta olykor. Azt mondjátok: megtudnám... Bocsáss meg Kerri, mondtam én ilyet?

KERRI: Én nem mondtam ilyet!

ADAMUS: De én kértem az engedélyét, hogy legyen nyitva. Nos, tehát ingerültté váltok. De miért, Morgó?

JOE: Mert ez a köztes állapot. Az ugrás a forróságból a...

ADAMUS: Nem. Az energiád szorulásban szenved. (nevetés) És ez bizony mindenki napját elronthatja.

JOE: Teljes mértékben.

ADAMUS: Így van.

JOE: Így igaz.

ADAMUS: Csodálatos energiád van, gyönyörű energiád, de be van csomósodva és nagyon mentálissá vált. Tudod, mire törekszel? Nagyon hasonlítasz rám, igen, mert mentális úton próbálsz kijutni a börtönödből. Megpróbálsz kiigazítani a kivezető utat. Ám nem fogod megtalálni, ezt elmondom neked és el is ismétlem, tudd, hogy ezt most rögzítettük is és talán száz ezer ember is látja ezt most. Valószínűleg nem, de mégis lehetséges.

Tehát mindezek után az energia felgyűlik és te itt állsz, Uram - nem is, mert te az Energia - Áramlás Mestere vagy, aki érti, hogy működik mindez, nem a matematikai oldalát és nem is a szakrális geometriai részét, noha az nagyon izgalmas, hanem az energia áramlás intuitív természetét. Olyan, mintha úgy értenéd az energiaáramlást, mint ahogy egy áramlástan mérnök érti a víz mozgását, a folyók áramlását és minden folyadék áramlását. Igen, de mindez most csak összetolult benned.

És erre te mit teszel? Minden napodon úgy jutsz keresztül, hogy várod, hogy a következő nap majd más lesz. Pedig nem az. Olyan, mint az időjárás. Holnap ugyanolyan lesz. Addig, amíg nem jön a vihar, amely végül is egyike azon dolgoknak, amelyek a legtöbb izgalmat hozzák az életedbe - a viharok. Tehát tudat alatt megteremtetted őket, hogy fel kelljen állnod a fenekedről és kikerülj a komfort zónádból (nevetés) Köszönöm, hogy megengeded, hogy ilyen nyíltan beszéljek ezekről.

JOE: Köszönöm neked az összes meglátásodat.

ADAMUS: Mondtam már neked. Végül is... mások is hallják.

JOE: Mindig is úgy éreztem, hogy nagyon haragszom rád.

ADAMUS: Igen, ez így is van.

JOE: Hogy dühös vagyok rád...

ADAMUS: Az is vagy.

JOE: ...Vagy csak, hogy nem figyelek.

ADAMUS: Mindkettő! Nem figyelsz és utána dühös leszel. Ha figyelnél, nem lennél dühös. Tehát hihetetlen sok meglátásod van, de nem hozol döntéseket - nem adsz nekik zöld utat - és így felgyűlnek, elakadnak és már ordítani tudnál. Vannak olyan napok is, amikor azt sem tudod, hogy valójában itt akarsz-e lenni vagy sem, nem fogadod el azon emberek szeretetét, akik pedig próbálják neked odaadni azt, ideértve a picit, a szerelmedet és itt mindenkit. Felhúztad ezt a falat és nem fogadod el, mert... Miért is? Ezt te mond meg nekem. Vannak itt emberek, akik kétségbeesetten szeretnének téged szeretni. Miért nem engeded nekik?

JOE: Azt gondolom, talán félek attól, hogy túl közel engedem magamhoz őket és meglátnak majd engem, meglátják, hogy milyen az életem.

ADAMUS: Aha. Aha. Ha ezt egy kicsit pontosíthatom, úgy mondanám, hogy attól félsz, hogy ők is olyanok látnak majd, amilyenek te látod magadat. De ők nem úgy látnak. Ők nem a foltokat akarják látni, a horpadásokat és karcolásokat, a rossz dolgokat. Nem ez a céljuk. Talán a tiéd ez - a túlon túl kritikus önértékeléssel -, de ők csak szeretni próbálnak téged. Tehát talán megtanulhatnál valamit azoktól, akik szeretni akarnak téged, figyeld meg az együttérzésüket, amellyel irányodban vannak és nézd meg, hogy képes vagy-e ugyanezt magad felé érezni. Ezután többé nem hívunk majd Morgónak, hanem Fantasztikus Úrfi leszel. Köszönöm. (hallgatóság tapsol)

JOE: Köszönöm.

LINDA: Ki a következő áldozat?

ADAMUS: Nincsenek áldozatok. Oh, ha-ha-ha. Ha azt gondolod, hogy esetlegesen találomra hozom zavarba az embereket, akkor nagyon tévedsz. Nem, nem, itt döntések és választások vannak. Ki hoz döntést? Ki dönt? Sart.

Sart te óriási bölcsességgel rendelkezél, amit megoszthatnál a csapattal. Mondd kérlek el nekünk, hogy a te saját tapasztalataid alapján, milyen kihívásokkal járhat az ébredés?

SART: Megmaradni benne.

ADAMUS: Benne maradni. Kérlek, segíts nekem megérteni, hogy mire gondolsz.

SART: Benne maradni, megtartani, úgy hogy egy munka vagy tevékenység vagy bárki más ne tudjon kibillenteni belőle.

ADAMUS: Miért ne akarnál benne maradni?

SART: Mert az egyéb részek kényelmesebbek.

ADAMUS: Érdekes. Jó, kitűnő. És mi történne akkor, ha nem maradnál benne?

SART: Akkor Morgóvá válnék. (sok nevetés és taps a közönségből)

ADAMUS: Nos, a szükség szereti a társaságot, igaz?

SART: Igen.

ADAMUS: Igen, benne és vele maradni, az ébredéssel, el tudod képzelni egy pillanatra, velem együtt, ó, bárcsak mind így tennétek! Nos, tehát azt mondd, vele maradni, én azt írom erre, hogy „állhatatosság”. Csak képzelj el egy pillanatra, hogy mi lenne, ha elengednéd. Nem próbálnál meg vele maradni... Akkor mi történne?

SART: Jobban élvezném az életet.

ADAMUS: (nevet) Ez akkor elég jó tanácsnak tűnik így.

SART: Igen, bizony.

ADAMUS: Igen.

SART: És remélem, hamarosan eljutok ide.

ADAMUS: Igen. És kérlek, segíts megérteni nekem, mivel együtt írjuk a könyvet és próbálunk tisztán látni és egyértelművé válni minden

olvasónk számára - mondd el nekem kérlek, hogy mit jelent, hogyan néz ki az, ha benne maradsz, megtartod magad ebben az ébredésben?

SART: Hogy tudod, hogy ISTEN vagy és te teremtesz mindent.

ADAMUS: Igen, a tevékenységeidben, az életedben.

SART: Igen, a mindennapi tevékenységeimben...

ADAMUS: De mi mindenből állna az erőfeszítésed, mondjuk úgy egy hónapon át vagy egy héten, napon át, hogy megőrizd az ébredésed? Erőltetnéd, hogy el kell jönnöd ezekre a találkozókra?

SART: Nem, azt hiszem, több találkozóra is elmennék... és...

ADAMUS: Elolvashnál könyveket? Tanulmányoznád a szentírásokat?

SART: Nos, felhagytam az olvasással valójában egy ideje...

ADAMUS: Szóval, nem őrzöd magadban?

SART: Nem, nem tartom magamban, hagyom, hogy a dolgok hatással legyenek az életemre. Amikor belekezek a munkámba, akkor nagyon keményen és intenzíven dolgozom.

ADAMUS: Igen.

SART: Igen, mert van az úgy, hogy a munkámba belevetem magam és engedem, hogy az kihasson az emberi oldalamra, az énemre.

ADAMUS: A spirituális életemre.

SART: igen, a spirituális életemre.

ADAMUS: Igen, rettenetes, hogy ezek a dolgok hogy az utadba állnak.

SART: Igen.

ADAMUS: A fene vigye el! Ha nem lenne az összes emberi tevékenység, akkor valószínűleg igazán spirituális lehetnél! (nevetés)

SART: Igen és nem vennék több autót.

ADAMUS: Igen, szóval képzeld el velem együtt egy pillanatra, hogy nem foglalkozol azzal, hogy ezt őrizd, megtartsd magadban...

SART: Hogy nem számítana.

ADAMUS: Nem számít. Vagy épp lenne egy mély bizalom benned önmagad iránt és a folyamat iránt az emberi elszántság helyett, vagy olykor makacsság helyett, amely szerint bizonyos dolgokat meg kellene tenned, ehelyett jönne az elengedés és annak a megértése, hogy valójában semmi nem állhat az utadba. Semmi. Mert ez természetes, egy természetes folyamatról van szó, a felébredés

maga egy természetes dolog, amelyen végül mindenki át fog menni. Te csak egy kissé örültebb vagy a többinél, hogy elsőként akarod ezt megtapasztalni, jó korán.

Ám ez egy érdekes jelenség, hogy vannak, akik azt gondolják, hogy a fegyelemre szükség van, a tanulmányokra is, a rituálékra is és gyakorlatokra. Szinte mindannyian ide jutottatok ezeket a dolgokat megtapasztalva - közben pedig vágytatok egy másik struktúrára. Egy szinten ellenálltatok a struktúrának, ám egy másik szinten fontosnak éreztétek, hogy rendelkeztek bizonyos struktúrákkal, mert onnantól nem kell többé bíznotok magatokban, mert ott a struktúra. De mi történik akkor, ha egyszerűen elengeded ezeket, nem munkálkods rajta többet és a munkád is spirituálissá válik és minden, még a figyelemelterelések, a szórakozások energiáját vagy tudatát is a „minden spirituális” energiává alakítod át? Ugyanakkor végső soron nincs olyan, hogy spirituális. A Spiritualitás számomra egy meglehetősen átszínezett szó az én szerény véleményem szerint.

SART: Én ezt tudtam.

ADAMUS: Igen, így van. Nagyon sajnálom, hogy a mikrofon időből vettem el.

SART: Nem, nincs semmi gond. Készen állok a nagy változásra, hogy ezeket elengedjem. Elengedjem.

ADAMUS: Uh-oh-uh-Oh! (Adamus nevet)

SART: Igen.

ADAMUS: Ezek híres, szinte zárszavak.

SART: Szinte zárszavak.

ADAMUS: Igen, jól van. És milyen változást akarsz?

SART: Ó, azt hiszem, ahogy te mondod, hogy...

ADAMUS: Milyen nagyot?

SART: Nos, azt hiszem, nem számít...

ADAMUS: Milyen nagyot?

SART: Ó, már egy ideje nem csináltam semmi nagy dolgot.

ADAMUS: Rendben, akkor majd később dolgozunk ezen.

SART: Rendben.

ADAMUS: Mielőtt még a mai ülésünk végére érünk, amely elhúzódhat ám...

SART: Nekem rengeteg időm van.

ADAMUS: Szóval, jó. Rendben. És köszönöm, kapsz egy díjat.

SART: Köszönöm!

ADAMUS: Persze. És kedves Linda, nem kell olyan messzire futnod most, mert a mikrofon most egyenesen Bonniehoz kerül.

BONNIE: Azt hiszem, hogy számomra egyszerűen annyi a kihívás, hogy egyensúlyban maradjak. Mert könnyen kibillenek.

ADAMUS: Ó, ez tetszik nekem. Egyensúlyban maradni. És kedves Bonnie, mi az, ami téged kibillent az egyensúlyodból?

BONNIE: Nos, a dolgok már nem ugyanazok többé, a dolgok változnak és nem tudom, miként reagáljak rájuk.

ADAMUS: Amikor azt mondd, hogy a dolgok nem ugyanolyanok, akkor mire gondolsz? Magadra? A világra? Rám?

BONNIE: Magamra, magamról beszélek, mert én billenek ki az egyensúlyból.

ADAMUS: Igen.

BONNIE: És félek attól, hogy kibillenek. Olyan, mintha nem tudnék végigmenni a talajon anélkül, hogy ne érezném, hogy mennyire más, megváltozott.

ADAMUS: Igen, és mi az egyensúly?

BONNIE: Nem tudom. Kényelmesen érezni magamat olyan dolgok közepett is, amelyek nem jók és olyanok közt is, amelyek igazán jók, a középpontban maradni.

ADAMUS: Azt gondolod, hogy az egyensúly szót arra használják, hogy mindent rendben tartsanak?

BONNIE: Igen, ellenőrzés alatt.

ADAMUS: Én nem mondtam ilyet, hogy ellenőrzés. Te mondtad, de teljesen igazad van. Kontroll - ellenőrzés. Rendben tartani a dolgokat, a legkényelmesebb zónákban létezni, de ugyanakkor táplálván azt az elvárást is, hogy a világ többi része legyen szintén rendben, pedig ez nem így működik. Odakint káosz uralkodik, de valójában, Bonnie, a káosz egy elképesztő dolog, amelybe belemerülhetsz és ezt már meg is tapasztaltad. Igazából nincs káosz, csak sok energia mozgás és félreértelmezett vagy épp ismeretlen tudatosság. És ugyanaz a helyzet veled, mint Joe-val, aki megértette, hogy mi történik, de nem hozott döntést arra vonatkozóan, hogy mit is kezdjen veled. De nincs káosz. Ez az elképesztő.

Gyakran szeretem hangsúlyozni, hogy a világ, az univerzum, a teremtés mind tökéletes rendben vannak. Csak épp nem értitek, hogy milyen is ez a rend. Tehát van egyfajta belső frusztráció, amely szeretné végérvényesen megtudni, hogy milyen rendező elv alapján létezik ez a rend és először is ki hozta azt létre. Ebben az életben nem fogod soha megérteni az elméddel, de ráérezhetsz. Ehhez azonban meg kell engedned magadnak azt, hogy ráhangolódj, beleérezz a káoszba.

Azt kérdeztem, mi az egyensúly? A válaszom, hogy az abszolút káosz. Ez ellentmondásnak tűnik, ám a teremtés esszenciális szintjein az igazi egyensúly maga a káosz. Káosz az emberi érzékelés számára, de valójában tökéletes rendben van az egész, nem a matematika rendjét követve, nem a természet vagy a tudomány rendje szerint és semmiképp sem Isten rendje alapján. A kifejlődő tökéletesség állapotában van.

Ez az emberi fogalmak szerint ellentmondás, mert elméletileg a tökéletességnek nem kell változnia. Tökéletes. De, mégis a tökéletesség, csak úgy, mint minden teremtés, folyamatosan fejlődik. Tehát ellentmondás lehetne fogalmilag, amely káoszként jelenne meg, de nem az, mert az igaz tökéletesség és az igaz egyensúly szeretné folytatni a tökéletességének és a potenciáljainak megtapasztalását. És erről fogunk ma majd később még beszélni, akár éjjel is. Beszélni fogunk a potenciálokról. Köszönöm neked.

BONNIE: Köszönöm.

ADAMUS: Merülj el a káoszba! A káosz hív téged. a káosz már több alkalommal is meghívott téged vacsorára, bulikra, te pedig sikoltozva elrohantál. Közben pedig egy elképesztő dologról van szó.

BONNIE: Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm! És ha belemerülsz a káoszba, értsd meg, hogy igazából tényleg nem kaotikus.

BONNIE: Nagyszerű.

LINDA: Kap Díjat?

ADAMUS: Ó, hát persze!

LINDA: Csak egyet, Bonnie.

ADAMUS: Most pedig lehet dönteni... Ti választhatjátok meg, hogy szeretnétek a mikrofont magatokhoz ragadni Linda kezéből. Kezeket a magasba!

SHAUMBRA nő: Számomra az jelentette a kihívást, hogy megnőtt a tisztánlátásom, amely által az olyan dolgok, mint integritás, egy teljesen más szintre kerülnek, amiből pedig az következik, hogy muszáj lépni, cselekedni... és ez nekem kihívás volt.

ADAMUS: Megnövekedett tisztánlátás, világosság. Használhatnám a saját szavaimat a könyvhöz? Tudatosság. Éberség.

SHAUMBRA nő: Igen.

ADAMUS: Tudatosság, világosság, most nagyon sok Shaumbra nem rendelkezik ezekkel, ők szinte épp azt érzik, hogy hiányzik a világosság. Te pedig azt mondd, hogy benned nő a világosság és a tudatosság.

SHAUMBRA nő: Igen és ez kihat az életemre, mert az olyan dolgok, amelyekről úgy véltem rendben vannak, hirtelen ezzel a világossággal és tudattal felismerem, hogy csak hazudtam magamnak velük kapcsolatosan.

ADAMUS: Ah! Mi van a felszín alatt? Mi van a felszín alatt? Ez egy nagy kihívás és ez az energia menedzsmenthez kapcsolódik, amelyről korábban a döntéshozatal kapcsán beszéltünk. Ezek mind szorosan összefüggnek. És azzal is, hogy nem tudsz visszalépni. Elkezded tudatosabbá válni és elkezded az első szinteket látni, felismered a repedéseket és az összes hazugságot, amely eddig elhangzott és megvizsgálod a tapasztalataidnak az árnyoldalát és akkor vágysz arra, hogy ne légy ennyire tudatos.

SHAUMBRA nő: Igen.

ADAMUS: Másfelől pedig, beszéljünk a tudatosság és az éberség hiányáról. Rengeteg Shaumbra valóban vágyik a tudatosságra, tehát ezt itt most felírom, egy alpontként. Hogyan juthatsz a tudatossághoz, éberséghez? Honnan kapod a tudatosságot? Van rá valamilyen gyógynövény a piacon?

SHAUMBRA nő: Azt hiszem, hogy a legnagyobb változás bennem akkor állt be, amikor részt vettem az interdimenzionális (Élő) workshopon. Itt maradtam és közben kiterjedtem jobban mindarra, ami vagyok.

ADAMUS: Tehát, úgy döntöttél, hogy tudatosabbá szeretnél válni, erre most azt mondd, hogy kihívást jelent a számodra?

SHAUMBRA nő: Igen, kihívás.

ADAMUS: Igen, az.

SHAUMBRA nő: Nem lépnek vissza semmi esetre sem és mégis kihívás...

ADAMUS: Kihívás.

SHAUMBRA nő: Újra átdolgozni a kapcsolataimat az életemben és...

ADAMUS: Igen. És van-e valami, amit megosztanál a jövőbeli potenciális olvasóinkkal azzal kapcsolatosan, hogy miként tehetnek szert nagyobb tudatosságra?

SHAUMBRA nő: Olyan, mintha elhelyezkednél egy kényelmes... kissé furán hangzik... egy kényelmes székbe és úgy érzem, mintha a székem sarkára ültem volna, a szélére, hogy nehogy beleüljek ebbe a tudatosságba.

ADAMUS: Most akkor visszamehetnénk az eddigi válaszokhoz. A Most pillanatában maradáshoz is a nagyobb tudatosság kell. És a döntések meghozatala is természetesen több tudatossághoz vezet.

SHAUMBRA nő: Igen.

ADAMUS: De utána nem léphetsz vissza.

SHAUMBRA nő: Jól mondod.

ADAMUS: Nem mehetsz vissza. Nagyon jó, köszönjük.

SHAUMBRA nő: Örömmel.

LINDA: Díjat kap.

ADAMUS: Ó, minden bizonnyal.

LINDA: Tessék.

ADAMUS: Nincsenek rossz válaszok, csak válaszok, amelyeket aztán jól helyre teszünk. Igen, Pete, szia Pete.

PETE: Köszönöm.

ADAMUS: Kifizetted ma a 25 dollárt?

PETE: Igen.

ADAMUS: Megkapod azt, ami jár a pénzedért?

PETE: Ó, persze, hihetetlen ez, köszönöm!

ADAMUS: Igen, elképesztő.

PETE: Igen, Azt hiszem bennem épp az történik, hogy nő a megbecsülésem a bennem növekvő tudatosság iránt.

ADAMUS: Igen.

PETE: És arra jutottam, hogy annak ébredék tudatára, hogy két aspektus létezik.

ADAMUS: Igen.

PETE: Az egyik, amelyet tanítottak - amiről ma épp beszélgettem - az eredendően bűnös, hogy rossz vagyok és hasonló. És van egy másik, amely az öröm, béke és hála maga. És azt tapasztalom, hogy minél jobban a béke és a hála állapotába kerülök, annál inkább segít az nekem az eredendő bűnös oldallal, önmagammal.

ADAMUS: Megfigyeltem egy érdekes dolgot az emberekben, nem szükségszerűen a Shaumbráknál, hanem az emberekben általában, szeretik az eredendő bűn témáját. Ha választhatnak az eredendő bűn tudatosság és az örömteli, boldog tudatosság között, akkor gyakrabban választják az eredendő bűnét.

PETE: Igen. Az egy hazugság. Hazugság volt.

ADAMUS: Igen, de akkor is szeretik.

PETE: Ó, igen! És ennek ébredtem most jobban tudatára, hogy mennyire...

ADAMUS: Tudod, az egyház ezt árulja... de van, aki meg is veszi...

PETE: Igen.

ADAMUS: És ezért ez egy nagyon jól működő kapcsolat.

PETE: Igen.

ADAMUS: Igen. De mi a kihívás?

PETE: Nos, a kihívás nekem az, hogy adjam fel az eredendő bűn témáját és ne sétáljak bele többet, ismerjem fel az életemben, amikor felbukkan.

ADAMUS: Helyes.

PETE: Hogy csak legyenek örömteli, hálás és pozitív látásmódot adjak át az embereknek.

ADAMUS: Igen, igen és kihívást jelent a számodra feladni a sötétséget, a büntudatot, a...?

PETE: Én így lettem beprogramozva. Ehhez kaptam programot, erre tanítottak - ezt elfogadtam, viszont a másik dologra, a hálára nem tanítottak.

ADAMUS: Nos, akkor hadd fogalmazzak másképp: vezetsz az autópályán és a jobb oldalon látsz egy csodálatos kanyargó folyót, amelyet fűzfák szegélyeznek, az autópálya bal oldalán pedig 5 épület látható, amint azok épp egyszerre égnek le, ott vannak a tűzoltók és a mentők meg a helikopterek. Melyik oldalra fogsz figyelni?

PETE: Valószínűleg először a tűzre és a mentőkre nézek majd.

ADAMUS: Így van.

PETE: Majd azt mondom, „Ez nem jó érzés. Ez nem szolgál engem.”

ADAMUS: Pontosan.

PETE: Majd átnézek a másik oldalra, a csodás sivatagra és a hegyekre, a naplementére.

ADAMUS: A másodperc egy töredékéig, majd utána gyorsan visszatérsz a szirénákhoz.

PETE: Igen, ezt választottam. Tudom, hogy ez most jó nekem, ettől leszek rendes.

ADAMUS: Igen - de és itt most általánosságban beszélünk, nem csak rólad, az emberek hajlamosak a tűzre figyelni, a drámára. Van ebben egy morbid lenyűgözöttség. Izgalom. Esemény van. Stimulálja az alapvető emberi érzékszerveket és ott van benne a dráma. A kanyargó csodálatos folyó pedig... majd később. „Később”- mondják. „De a tűz, az most történik.”

PETE: Igen.

ADAMUS: Tehát, ha összegezni szeretnénk a kihívást pár szóval, akkor...?

PETE: Kifejezni a bennem lévő fényt.

ADAMUS: Nem egészen.

PETE: Jó, nem egészen.

ADAMUS: Nem, nem. Kihívás. Valaki most olvassa ezt a könyvet és azt mondja, mik a kihívások ebben a hihetetlen...”

PETE: A felelősség. Vállalni a felelősséget az életemért és a döntéseimért.

ADAMUS: Közönség, van-e valami jobb megfogalmazásotok erre a ti saját tapasztalataitokból?

SHAUMBRA: Dráma.

ADAMUS: Dráma. Köszönöm. Igen, köszönöm. Tehát a drámára irányítani a figyelmünket, avagy, én úgy mondanám: a potenciálokra. Igen, kitűnő. És akkor már csak egyet. Ez csak a bemelegítő része a beszélgetésünknek, utána következik majd az előadásom.

LINDA: A bemelegítés? Oké...

ADAMUS: Igen, itt. Elisabeth. Érzem, hogy csak úgy sugárzik belőled a szenvedély!

ELIZABETH: Tényleg?

ADAMUS: Igen.

ELIZABETH: Azt mondanám, hogy számomra a legnagyobb kihívást az okozza, hogy kilépjek a saját hátam mögül és tiszteljem azt, amilyen messzire eljutottam, sokkal inkább, minthogy frusztráljam magam amiatt, hogy mit nem tettem még meg. Hogy értékeljem és elismerjem magam minden pillanatban, mindegy mit csinálok és engedjem, hogy ez legyen az én saját tökéletességem.

ADAMUS: Tehát a kihívás ez volt...

ELIZABETH: Igen, hogy bíraltam magam az elismerés helyett.

ADAMUS: Mondjuk Ön...

ELIZABETH: Szeretet? Elismerés?

ADAMUS: Kétkedés magadban, önmegtagadás, kritikus önelemzés... (Adamus ír)

ELIZABETH: Igen, ezek mind.

LINDA: Ítékezés?

ELIZABETH: Igen, ítékezés.

ADAMUS: És a teljes kép: talán mondhatjuk, hogy értékesség. „Nem érdemlem meg”

ELIZABETH: Tökéletes. Jó szó.

ADAMUS: Ha megérdemelnéd, először is, akkor Isten minden reggel ott állna az ajtóban a reggeliddel, ha megérdemelnéd.

ELIZABETH: Igen.

ADAMUS: És minden tökéletesen áramolna be az életedbe és mindenki szeretne téged és mindenkit elkápráztatnál.

ELIZABETH: Jól mondod!

ADAMUS: Igen, igen.

LINDA: Ez nem lesz jó fordítás... te most szarkasztikus vagy, igaz?

ADAMUS: Igen.

ELIZABETH: Á, igen!

LINDA: Csak segíteni akarok azoknak, akik majd később lefordítják a közvetítéseket.

ELIZABETH: Nagyszerű ötlet.

ADAMUS: Értem. Tehát mindez a sok önmagaddal kapcsolatos szemét, azt mondanám, hogy általánosságban ez az egyik legnagyobb probléma és ez kissé visszanyúlik az előzőhöz, a drámához. Ugyanakkor könnyebb a sötétebb oldalakkal foglalkozni, mint a fényesebbel. Nem hiszitek, hogy a fényesebb oldalak - és nem akarok különbséget tenni a sötét és a fény között, de akik majd ezt olvassák, ők bizony így tesznek majd - szóval nem hiszitek, hogy a fényesebb vonzóbb lenne. Általában az embereket vonzza a sötét és az ítékezés, összehasonlítás: „Ha jobb ember lennék, akkor spirituálisabb és megvilágosodottabb lennék.” Hát egyáltalán nem.

Találkoznotok kellene néhány Nagy Felemelkedett Mesterrel a túloldalon! Bűnözők voltak, eretnekek voltak, nem engedelmeskedtek a törvénynek, senkinek. Profánul beszéltek Istenhez és

Istenről. Lázadók voltak. Át kellett törniük azt, amiről fogok beszélni rövidesen, a formákat és szabványokat. Köszönöm. Nagyon jó meglátások ezek.

ELIZABETH: Köszönöm.

ADAMUS: És akkor még egy utolsót.

LINDA: Rendben.

ADAMUS: Kezeket a magasba!

LINDA: Milyen bátrak... Van választásotok?

ADAMUS: Nem, gyerünk, te válassz.

LINDA: Rendben, még egy kicsit keresek.

STEVE: Először megkapom a díjat?

LINDA: Nem, előbb a mikrofont kapod meg. Bocs.

STEVE: Mentális zavar.

ADAMUS: Mentális zavar. Igen. És ez a két szó alapvetően ugyanaz a két szó. (nevetés) Tehát csak így hívjuk majd: „mentális”. Volt idő, mikor a mentális nem volt zavarodott, de az nagyon régen volt. Van egy másik könyv, amelyet szeretném, ha valaki megírna, mert nekem most más könyvek járnak a fejemben, de jó lenne, ha valaki megírná úgy, hogy visszamegy és igazán tisztán közvetíti a múltat és az atlantiszi krízist, azt, hogy miként lett az elméből Isten.

STEVE: Az én elmém szeretne mindent megtudni erről.

ADAMUS: Igen, igen. Ám, ha írnál erről egy könyvet, annak a szívedből kellene jönnie és arra az elméd azt mondaná: „Ó, ezt te most kitaláltad.” De így lenne? Ez lenne a nagy kérdés és itt jelenik meg a mentális dilemma. Jó nagy dilemma.

Nagyszerű, pontosan odajutottunk, ahová szerettem volna - 12 - és itt az ideje annak, hogy eldöntsük, ki kapja... Ó, csak miután te is megkapod a díjadat. Kié lesz az 500-as?

LINDA: ötszáz micsoda?

ADAMUS: Itt van Caudre zsebében, de először döntsük el, ki kapja. Én személy szerint meglennék tisztelve, ha JOE kaphatná az őszinteségeért. (taps és helyeslés) Egy ropogós 500-as Magyarországról! Igen. (nevetés) És ha feltartanád a kamerának, kérlek. Tartsd. Gyere ide.

LINDA: (Joe-hoz) Jól néz ki a nyaktáskád!

ADAMUS: És azt mondták, hogy valami hasonmásom képe van rajta. Jó lenne, ha meg tudnánk mutatni. Tartsd csak a kamerának. (a kép megjelenik a kamerában és a Shaumbrák így szólnak: Ahhh!) Köszönöm. Bölcsen költsd el!

Köszönöm. (közönség tapsol) Linda mennyire aggódott, hogy elajándékozom a birtokot.

Mozgassunk egy kis energiát

Nos, vegyünk... - ó, annyi mindenről kell beszélnünk - tartsunk egy kis energiafejlesztő szünetet, mielőtt belevetnénk magunkat a témánkba.

rendelkeznek vagy tudományos háttérrel megértik ezt a szinkront. Amikor frekvenciák együttműködnek ugyanazon a szinten, egy gyönyörű zenét kapunk. Amikor nem, akkor a hangzás borzasztó lesz, az érzet is borzasztó lesz.

De van ennek egy célja, nem valamilyen ártó szándék vezérli ezt, nem is az isteni részletek butasága és nem is az emberi részletek, mert - hogy egyszerűsítsem - amikor a hullámminta kitér a szinkronból vagy a fázist elhagyja, akkor erős vágy ébred benne arra, hogy ismét fázisba kerüljenek, de nem a régibe, nem a régi mintákba. És ezek, itt ebben a kusza zónában, mielőtt az „X” zónába érnének, ezek a kusza mintázatok valahogy kommunikálnak egymással - nem szavakkal vagy hanggal - de kommunikálnak, és azt mondják: „Menjünk a következő szintre. Csináljuk másképp. Ehelyett az állandóan hanyatló áramlás helyett, az állandó hatyútánc helyett, egyesítsük ismét.”

Ez a kusza viselkedés pedig megadja azt az energiát vagy momentumot, amely eljuttat benneteket a pontra, ahol az ébredés megtörténik. Ahol most vagytok. Én nem igazán szeretem az „Ébredés” kifejezést, mert úgy tűnhet, mintha eddig hullák lettetek volna mély álomban, ami nem igaz, mert sosem volt ez jellemző rátok. Csak teremtettetek különböző szintű tudatosságot és most azt mondjátok: „nyissuk most fel ezeket!”

Rengeteg érdekes dolog történik itt és mi együtt a Shaumbrával a világ minden tájáról együtt dolgozunk majd, leírjuk és megbeszéljük, hogy mi történik ebben a kusza zónában és mi történik akkor, ha egyszer elérsz ide (X zóna). Nem lett volna elég érdekes és nem segített volna, ha a filozófiai badarságot kihagytuk volna...

SHAUMBRA: Igen!

ADAMUS: Köszönöm... ez nem elmélet volt, ez nem valami olyasmi volt, amivel valaki egy millió könyvet akart volna eladni vagy valaki olyannak a műve, amely révén nagy guruvá próbált volna válni. Ugye milyen értékes lenne, ha valaki ezt levezette volna, nem minden részletében, persze, csak úgy szólván: „Nos, hát nagyjából ez történik. A magatok módján fogjátok tapasztalni, de nagyjából ez történik. Mi most ezt csináljuk.”

Ez az egyik legfőbb oka annak, hogy miért jöttetek a Földre, miért maradtatok itt a Földön és miért érzitek a kapcsolatot a Shaumbrával. Mi pedig egyszerűen, könnyen érthető módon fogjuk ezt megtenni, nem bulvárosan. Ám olyan fogalmakkal, amelyeket az emberek képesek megérteni. Miért íránk róla amolyan ezoterikus és spirituális nyelvezetben, amit senki sem ért? Mi lehozzuk, érthetővé tesszük, mert megtehetjük, mert ti már keresztül mentetek ezen a tapasztalaton és nem akarjátok bonyolultabbá tenni, mint amilyen volt. Közben pedig elég bonyolult volt ám. Tehát törekszünk az egyszerűségekre.

Nos, mi történik az X-Zónában? És egyébként meglátjátok majd, hogy különbség van a kusza-zóna és az X-zóna között. Tíz évet töltöttünk a kusza zónában és most beléptünk az X-be.

Képletek

Nos, tehát mi történik itt? Mi történik itt? Nos, számos dolog. A képletek nem működnek, pedig a képleteket ti hoztátok létre, a kis képleteket az emberi életek számára. Nem működnek már. Az emberek, sőt az angyalok is képletek alapján élnek - aranyos kis előrecsomagolt hitrendszerek alapján, mint amikor elmentek az élelmiszerboltba a mirelit pulthoz, itt található a teljesen beragadt hitrendszereket és ezeket leemeled a polcról - olyan képletek ezek, amelyek megmondják, hogyan élj.

Nos, vannak persze olyan képletek, amelyek megfelelőek. Például a képlet, amely alapján vezetted az autódát, az egyfajta közös egyezmény alapján született. De általában véve az emberek nagyon

beleragadnak a képletekbe. Hogyan öltözzenek? Tudjátok ez is egy recept, egy képlet alapján működik. Van egy csomó különböző képlet arra vonatkozóan, hogy hogyan egyetek. De az embereknek vannak képletekhez kapcsolódó hiedelmei. Vannak rutinjaik és szokásaik, amelyeket unos-untalan ismételnék, hogy egyfajta rendet lássanak az életben, de közben egyáltalán nem érzik úgy, mintha rend lenne. Próbálnak rendet rakni, de tudják, hogy nincs rend. Olyan, mintha a szélviharban próbálnád összegereblyézni a faleveleket. Nem fog működni. De a képletek kényelmet nyújtanak.

A képleteket itt fejlesztették ki, még itt (az ébredés előtt), úgy értem életkel ezelőtt és most ideérkeztek (X) és már nem működnek. Ez azt a benyomást kelti, hogy az emberek kibillennek, elvesznek. (Adamus lerajzol egy felborult alakot) Ez azt a benyomást kelti, hogy minden összeomlik éppen és az ember pedig belebukik egy szakadékba, nem is sejtve, hogy mikor fog helyrejönni. Közben pedig ez egyáltalán nem igaz. Egyáltalán nem igaz. Csak ezt érezhetitek és olykor ilyesmit tapasztalhattok, de ez része a tapasztalatnak.

Tehát a képletek és receptek nem működnek és ezt valószínűleg megfigyeltétek már a saját életetekben. Próbáltatok visszanyúlni a régi képletekhez, a régi módszereitekhez és azok nem működnek már.

Most természetesen a következő lépés az, hogy próbáltok új képleteket teremteni! Bizony! Bizony! Tehát egyfajta kétségbeesett kísérletet tesztek arra, túlságosan eszeveszett kísérletekbe fogtok, hogy megtaláljátok az új képleteket, recepteket, az új folyamatokat és eljárásokat. És itt mentetek mindannyian keresztül a képletek széthullásán, vagy továbbra is azt érzitek, hogy még mindig lebontják a saját struktúráikat, ezáltal szabaddá téve az energiát. Az energia ugyanis semmiképp sem szeret egy képletbe bezárulni. Szeret szabadon áramolni. Joe tudja ezt.

Am az elme kétségbeesett kísérletet tesz arra, hogy új képletet teremtsen. Majd aranyos kis mókás szavakkal illetik és úgy nevezik: „Új Energia”. Nos, az lenne? Vagy csak ugyanaz a régi képlet, amelyet kissé felturbóztatok és egy új névvel illettétek? Igen, igen... mert nincsenek... adjatok nekem ebben egy kis mozgás teret... általában nincsenek Új Energiás képletek. Van erre fizikai magyarázat, hiszen a Régi Energia tulajdonképpen válaszolt a képletekre. Amit tegnap tettünk, azt ma megismételhetjük, aztán csak megismétled és tökéletesíted és újra és újra elvégzed addig, amíg valamilyen káoszba és krízisbe nem kerülsz. De a Régi Energia rezgésalapú volt és általában kiszámítható. Tehát tovább játszodoztatok vele, új, de mégis eléggé kiszámítható módon. Ha leöntöm David-et vízzel, akkor arra vannak előre megjósolható válaszreakciók.

Az Új Energia általában nem sűrítető bele egy képletbe, mert nem rezgésen alapul. Nincsenek hozzá sablonjai. Ha egyszer valamit megtehetsz, az még nem jelenti azt, hogy újra megteheted. Tehát látszólag nagyon kaotikusnak tűnhet, Bonnie, pedig nem az. Valójában igen szépséges. És minél inkább egybeolvadsz az Új Energiával, annál gyakrabban fogod felismerni azt, hogy tényleg gyönyörű.

Nincs szükséged képletekre. Nincs szükséged folyamatokra, eljárásokra. Ha lenne bármilyen eljárás, folyamat arra, hogy az Új Energia a Régi Energiával vagy egy másik Új Energiával együttműködjék, a folyamat magától értetődően benne lenne. Nem kellene megteremteni, megmunkálni, elemezni. A folyamat benne foglaltatik. De változik is, ezért az elme összezavarodik. Úgy tűnik, mintha minden felborulna, pedig ez nem igaz. Újra struktúrálódik, még mielőtt újra épülne. Tehát a képletek nem működnek.

Ugyanakkor működik még az, amit én „Gábiel szindrómának” nevezek. Mi is az? Ha ebben a zónában tartózkodsz, ez a trombitás tér...de a te trombitádról van szó. Egyszer válaszoltál Gábiel

trombita szójára és gyakran megbántad azóta, (nevetés) a hívásra, amely a Földre hívott téged, a hívószó az angyali világnak, hogy: gyertek és vegyetek részt ebben az elképesztő tapasztalatban itt a Földön. Azt hiszem a szöveget némely reklámszövegíró angyal írhatta, aki egy kicsit túldicsérte a terméket...de (nevetés) Igen: „Menjete, lássatok világot!” (Adamus kacag) Ez volt az eredeti világiáró katalógus.

Tehát Gabriel trombitáját megfújta és ti szívtok...és (nevetés) ez vicces volt - és eljöttetek a Földre mindezt a sok tapasztalatért. Aztán bennetek is ott szól a saját gabrieli trombitátok, amikor ideértek, ebbe a pontba. Felcsendül a hívás minden egyes részethez, hogy integráljátok azokat. Ez az X valójában az integrációt jelenti - az aspektusaitokét, az előző életeiteket, a jövőbeli potenciálokét és azoknak a múltbeli potenciálokak az integrációját, amelyeket nem tapasztaltatok meg. Minden részletek egyesül és nyilvánvalóan az isteni és az emberi hullámalakok is itt találkoznak újra.

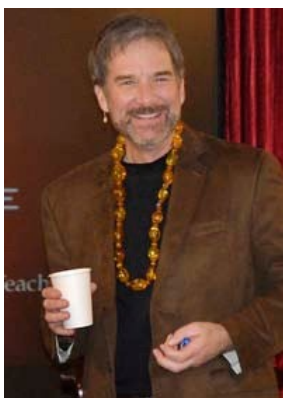

Tehát mindez történik és ez megteremt egy csomó olyan dolgot, amely káosznak tűnhet és nagy hangzavart is. Hirtelen mindenki hazatér, egyszerre és van egy részletek, amely nem oly biztos benne, hogy mindenkit vissza akar fogadni. Valahogy élveztetek, hogy csak ti magatok vagytok otthon - vagyis más szavakkal - a tudatosság hiányát - de most ők mind jönnek. És nem csak látogatóba jönnek, itt is maradnak. De jól van ez így, mert integrálódnak. Visszahozzátok az összes energiát az életeetekbe.

Tehát mindez zajlik éppen és aztán elmerülsz mélyen magadba. Beszéltünk már korábban a többi kihívás kapcsán. Van, amikor mániakussá váltok és túl kritikussá magatokkal szemben, túlságosan kételkedve magatokban, agyon elemelve magatokat és mindenki mást is. A metafizikusok hajlamosak mindenkit agyon analizálni, mert ezáltal önmagukat már nem kell annyira elemezniük. Szóval mindenkit elemezni akarnak. És itt most nem csak a software-ek és mechanikus, vagy épp tudományos és matematikai dolgok elemzéséről beszélek, hanem az emberi viselkedés kielemezéséről.

Az egyik...(Adamus kacag) tudjátok, hogy kik...- bocsássatok meg érte, átlépek egy határt - de tudjátok, hogy a tanácsadók és a pszichológusok azok, akik itt vannak, ebben a pontban? (a kusza zónában) Talán ők azok, akik a legkevésbé alkalmasak arra, hogy másokat elemezzenek és tanácsokat osszanak, bár empátikusak, de mégis a kusza zónában vannak és fogalmuk sincs arról, hogy mi történik éppen - „De biztosan jobb érzés a te problémádról beszélni ma, mintsem az enyémről.” Ezzel nem akartam senkit megbántani, de tényleg ez a helyzet.

Tehát itt, ebben az X zónában, itt van egy mély befelé merülés. Elmerülsz, hogy önmagadat felfedezd, elmerülsz, hogy meglásd mi is történik. Elmerülsz, hogy kinyisd a tudatodat, de ugyanakkor ez sok kétséghez is vezet, sok túlságosan kritikus elemzéshez is és mániává fajulhat. Ez lesz a reggeli első gondolatod és az utolsó elalvás előtt, éjjel. És gyakran ezt a mániakus elemzést még az álomállapotodba is átemeled a mi oldalunkra, tyúúú, Érdekes ám! Vagyis egyáltalán nem.

Az elemzésben eljutsz egy olyan ponthoz, amit Tobias tökéletesen foglalt össze: „Nem izgat!” vagyis ő azt mondta: „Nem számít.” (nevetés) Ugyanaz. Annyit jelent, hogy mennyit tudsz még elemezni? Mennyit tudsz még az összes rakoncátlan és rossz dologra összpontosítani, amelyeket az előző életeidben követtél el és a mostaniban is? Mennyire tudtok elmerülni az esemény sötét oldalában? Azt hiszem, elhívtalak már bennetek, hogy megvizsgáljátok más potenciálokat is, amelyeket sohasem vettetek szemügyre az olyan rossz dolgokban, amelyeket valamikor elkövettetek, vagy amelyek egykor megtörténtek. Nem személyeskedem veled,

Hannibal...(Hannibalnak mondja) csak tetszik a nyakláncod. Valójában ezt elvesztetted most... (nagy nevetések közepette Adamus leveszi Hannibálról a nyakláncát és felveszi azt) Igen, köszönöm! És ez Cauldrén bizony jobban is áll. (Adamus nevet) Tehát, semmi sem szent? Nem, nem, nem.

Tehát belemerültök mélyen a túlelemezgetésbe és hajlamosak vagytok ebben el is akadni és ekkor szükségetek van valakire vagy valamire, aki, hogy felrázzon benneteket és így szóljon: „Nagyon érdekes volt, de miért nem nézitek meg a megtörtént esemény másik oldalát is, annak a rossz dolognak is a másik oldalát, amit valaki mással szemben elkövettetek?” Több ezer és millió egyéb potenciál létezik, amelyek ugyanannyira valóságosak, mint az az egy, amelyet kijátszottatok és amely nagyon valódi. Miért nem lesitek meg a fényes oldalát a dolgoknak, vagy a másik oldalát? Miért váltok teljesen a dráma és a sötétség megszállottjává, ahogy Pete mondta?

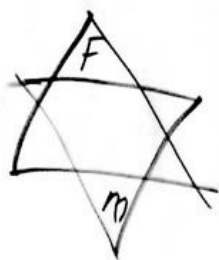
Tehát, kedves Shuambra, ti most itt vagytok éppen. Mindennek a közepében és van, amikor nagyon lehangoló mindez. Be kell ismerjem, igen, így van. Olykor azon tűnődök, hogy mit tettetek, hogy ezt érdemeljétek? Van, amikor mindez nagyon stimuláló, élénkítő és felszabadító. És olykor a megvilágosodások olyan erejűek, hogy teljesen elszántan újabb megvilágosodásokra hajtotok és ekkor próbáltok tanulni és dolgozni rajta és mindent megtesztek, majd hajlamosak lesztek ezáltal ismét egy rutinba belekerülni. Szóval itt vagytok épp. Nem akarom azt mondani, hogy ez a jó hír - de a dolgok fejlődnek. Gondolom azért ez jó hír. A dolgok fejlődnek.

És ismét leegyszerűsítjük a nagyon tragikus és epikus emberi utat. Vagyis azt mondjuk, lépjétek túl rajta. Egyszerűsítsünk rajta.

Mit tegyetek?

Nos, mit tehettek, ha itt vagytok? (az X-zónában) Mit tehettek? Beszéltünk a problémákról. Mit tehettek?

Most ezt ismét ábrákkal szemléltetem, tényszerűen. Engedjétek meg nekem, hogy további papírokat pazaroljak erre. Ahogy sokan tudjátok vagy értitek, rendelkeztek azzal a bizonyos Merkabával. (Adamus rajzol) Merkaba. Ez rengeteg különböző dolog jelképe volt. Én mindig úgy tekintettem rá,

mint egy drágakőre, melynek sok oldala van - képzeljétek ezt el három dimenziósan, vagy nyolc dimenziósan, hogy különböző szögekből tudtok rátekinteni. Így, ahogy itt ábrázolom, mondhatjátok, hogy az egyik maszkulin volt, a másik feminin. Tehát ez a maszkulin rész, az a feminin rész, vagy a fény és a sötétség. Ezek voltak a különböző elemei, amelyek egymásba helyezkedtek. Ez jelképezheti az emberi és az isteni részt is. Szóval itt voltatok.

Most itt ismét élvezettel mondhatom - és nem azért mert túlságosan kritikus vagyok, hanem azért mert megfigyeltem - mindig is szórakoztatónak találtam azokat a tanfolyamokat, ahol azt tanították nektek, hogyan forgathatjátok a Merkabátok egyik részét így, a másikat meg úgy - én meg sem tudom csinálni, annyira zavaros! Mintha hozzájutnátok ezáltal valami máshoz is, mint a szédüléshez, a rosszulléthez és a zavarodottsághoz?! Nem az a lényeg, hogy pörgessétek őket. Úgy értem, az energiáitokat pörgetni olyan, mint a dráma: felpörgetitek, hogy egy kissé töltdjétek belőle, aztán nagyjából ugyanoda juttok vissza, ahol előtte voltatok, mielőtt nekiláttatok volna. Ezt most újra rajzolom.

Tehát ezek a különálló részek végül egyesülnek és (Adamus rajzol) ...ez nem valami jó rajz, Cauldre! Ezt újra lerajzoljuk. Emlékezzetek az eredeti jelképre, amely titeket ábrázol? (a pont és körülötte a kör) és ezek az elemek összejöttek, hogy többé ne Merkabát alkossanak, hanem az Új Energiát. Erre kitérek majd mindjárt, a hátralévő 13 percben.

Szóval itt vagytok az X Zónában és a kérdés az, hogy mit is tehettek most? Mit tehettek, miközben itt vagytok? Tudjátok, hogy ez majd kialakul, hiszen az emberi/isteni, maszkulin/feminin és minden egyéb dualitás, amely a részeket képezi elkezd most ismét egybeolvadni. De itt a kritikus összetevő a bizalom (Adamus leírja) és a bizalom nem vak, egyébként. Itt nem fogom a hit szót használni, mert miben való hit? De ha mondjuk egy egészséges magatokba vetett bizalomról van szó - nem a vak bizalomról, hanem az egészséges bizalomról - amely megkívánja és arra szólít, hogy nyisd ki magad igazán és engedd, hogy ezek a képletek kioldódjanak.

Egy egészséges bizalom abban, hogy egy igen helyénvaló folyamaton mész keresztül és végül többé már nem is nevezhetjük majd ezt folyamatnak. A folyamat kiesik. Bizalom abban, hogy Te is Isten vagy, de emellett nem kell vaknak és butának is lenned. Igazán engedd meg, hogy az emberi éned, az emberi tudatod beleérezzen ebbe. Igaznak, helyesnek érzed ezt? Helyesnek érzed, hogy kinyílj az isteni részedre? Olyan, mint egy fehér üres fal? Vagy egy nagy szakadéknak érzed az, amikor megnyílsz az isteni részedbe vetett bizalmad iránt? Ha így van, akkor végy egy mély lélegzetet. Nem sietünk. Ez nem egy versenyfutam.

Azt mondom, hogy a bizalomnak valódinak kell lennie. A saját isteni részedbe vetett bizalomnak, az önmagadba vetett bizalomnak igaznak, valósnak kell lennie. Ezt nem eszkábálhatod össze, nem manipulálhatod és valójában ez a bizalom nem lehet olyan, mint a hitrendszerek, amilyenek azokat a múltban ismerted. Vagyis, más szavakkal, nem lehet csupán néhány aranyos mentális struktúra, amelyhez kétségbeesetten ragaszkodsz. A bizalomnak nagyon valódinak kell lennie.

Tehát kérdezd meg magadat, amint ezeket mind felfedezed, mivel a bizalom az egyik kulcs, bízni önmagadban. Nem benne (felfelé mutatva) vagy benne, nem a szellemi vezetőkben, nem a gurudban, csupán önmagadban. Nyolcszor aláhúzva a csupánt és felkiáltó jel! **CSUPÁN!** Önmagadban! Még csak nem is a gyönyörű gyöngyökben és kristályokban vagy amantrákban és bármi másban. A bizalomnak igaznak kell lennie. Ne mondd nekem azt, hogy: „Rendben Adamus, majd bízok magamban.” és utána elmész innen és visszasétálsz az önmagad felé érzett bizalmatlanságba.

Meghívhatod magadat, hogy együtt megtapasztaljátok, milyen bízni magadban. Behozhatod ezt a tapasztalatot az életedbe. Most tovább kell lépnem, mert későre jár.

Tehát bizalom, a másik pedig az együttérzés. (Adamus ír) Az együttérzés nagyon fontos itt - önmagatok iránt. Van, aki megbocsájtásnak nevezné. Az együttérzés annyit tesz, hogy elfogadod minden egyes részedet, hiszen minden aspektusod és részed most hazatérőben van. Szükségük van arra, hogy érezzék az együttérzésedet. Ez számukra az üdvözlő üzenet, amellyel visszafogadod őket. Ezt sem lehet kidolgozni. Vagyis, nem mondhatod azt, hogy „Majd együtt érző leszek” és utána hazamenvén ismét kezded majd magad bántani, vagy azt mondd magadnak, hogy majd akkor érzel együtt velem, ha már kijavítottál magadban dolgokat. Az együttérzésnek őszintének kell lennie.

Az együttérzés, ahogy azt Andrah és On is elmondhatja nektek (Norma és Garret) bizony járhat kihívásokkal. Amikor eljutsz önmagadban az együttérzés terébe, az felszínre hozza az összes gondodat és problémádat, ami miatt addig nem voltál együttérző. Mindaz, ami nem együttérzésből fakadt, az felszínre jön majd. Minden seb, minden megtört aspektus, minden démon és sötét nyomorult aspektus a felszínre jön majd, hiszen végső soron ők is a te együtt érzésedet akarják, de nem igazán hisznek a te együttérzésedben. Itt tehát ismét arról van szó, hogy legyetek őszinték és igazak magatokkal szemben.

Az együttérzés azt jelenti, hogy képes vagy az életed legszörnyűbb eseményére úgy tekinteni, úgy,

hogy képes vagy - mindig is innen nézted (szemből) - hogy képes vagy átsétálni a túloldalára és megnézni innen (hátról). És itt most nem arról beszélek, hogy valami ál-pozitívumot lássatok meg benne, hanem arról, hogy valóban éreztétek, értsétek meg. Ne menjetek az elmétekbe, hanem értsétek meg valójában, hogy mi történt abban a helyzetben, a többiekkel együtt, ha voltak más szereplői is. Mi történt valójában? Csupán egyetlen perspektívából, egy szögből néztétek eddig, ha valóban szeretnétek együttérezni érzelmileg és érezni, akkor járd körbe a szituációt minden oldaláról és nézz rá minden szögből megfigyelőként és engedd meg, hogy tapasztalj.

Magaddal cipeltél egy keresztet már nagyon régóta - sőt sok keresztet. Vessetek egy pillantást a keresztre. A keresztnek nem az volt a feladata, hogy felszögeljenek rá valakit, hanem az isteni és az emberi találkozását jelölte eredetileg, az X pontot. Úgyhogy tekintetek rá most ebből a szemszögből. A következő beszélgetésünk alkalmával jobban belemerülünk majd ebbe - de még hátra van néhány dolog az utolsó pillanatainkra.

Szabad Akarat & Isteni Akarat

Néhány dolog. Azt mondtam a múlt hónapban, a „Vajon az emberek rendelkeznek-e a szabad akarattal?” kérdésre, hogy: Nem. Egykor rendelkeztek vele, de feladták azt a szabad akaratuk révén. Feladták. Átadták egy sor más dolognak.

Ebben a Zónában, az X-Zónában, ahova visszaérkezünk, felmerül egy kérdés bennetek. Itt (X-Zóna) a szabad akarat - hogy a ti fogalmatokkal éljék, de mégis szuverén módon - a szabad akarat visszatérhet, feltámadhat. Ismét a tiétek lehet ez az eszköz, de az isteni akarat egy nagyon tudatos elismeréséből kell fakadnia. Ezen rágódhattok az elkövetkező egy hónapban. A szabad akarat visszatér az emberhez, ha az ember tudatosan elismeri az isteni akaratát.

Az isteni akarat nem összetévesztendő a sorssal vagy holmi távoli Istennel. Az isteni te vagy és ezért az akarat, ez a hullámalakzat is te vagy. Amikor az ember elismeri a hullámalakzatának isteni minőségét, amikor elérkeznek ehhez az X ponthoz, akkor a szabad akarat visszatér. Ha a szuverenitást elfogadjátok és felismeritek, akkor az igazi szabad akarat, minden irányban, mindennel kapcsolatban, ami veletek megtörténhet, teljes mértékben visszatér.

Tehát, hogy válaszoljak a kérdésre, az emberek rendelkeztek a szabad akarat... és még korábban vissza lépve: az anyagi lények rendelkeztek a szabad akarat... de feladták azt. Feladták. Ezt a tudatosságot elhozták a Földre és az embereknek azt mondták, hogy rendelkeznek szabad akarat... de soha senki sem kérdezte ezt meg: „Ha rendelkezem szabad akarat... akkor miért kell meghalnom? Ha teljes szabad akarat... akkor miért nem tudtam ezt és ezt megtenni? Ha teljes szabad akarat... akkor miért kell továbbra is engedelmessé válnom a törvényeknek, a struktúráknak és a képleteknek?” Látjátok?

Nos, az emberek tehát nem rendelkeznek szabad akarat... kedves barátaim, de integrálhatjátok az isteni akaratot, a szabad akaratot a Vagyokba, amely többé nem válik külön attól. Az én Vagyok a minden. Ezen a ponton többé nincs szükséged a szabad akaratra. Sőt az isteni akaratra sem. A kettő egyesül és belőlük lesz a VAGYOK.

Az Új Energia

Ó, kifutunk az időből, pedig két specifikus gyakorlatot szeretnék megcsinálni, hogy ne csak unalmas és hosszú előadásokat halljatok a valóság természetéről és arról, hogy merre tartotok.

Itt ülve az X pontban... oh, de rövid az időnk. Kegyelemért esdeklem, vagy majd fizetek, ha kell, vagy Cauldre fizet.

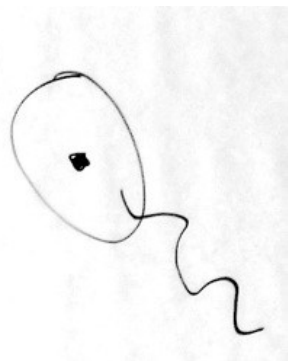
LINDA: Rendben van, rendben van.

ADAMUS: Szükségünk lesz még egy pár percre 5 után is...

LINDA: Megkegyelmezünk neked.

ADAMUS: És most ezen átszaladok. Legközelebb visszatérünk rá. A jövő hónapban.

Először is, vegyetek egy mély lélegzetet. Először is elő kell kapjam a golyócskámát. (Adamus előveszi a piros golyót) Tehát, itt az Új Energia. Beszéljünk most erről egy pillanatig és utána rátérünk a potenciálokra.

Régi Energia, régi tudatosság, ezek két külön dolog voltak. Volt a tudatosság, ahogy beszéltünk már róla újra és újra. Volt a tudatosság, amelyet ez jelképezett (Adamus rajzolja a kört a ponttal benne) és volt az energia, amelyet azért teremtettetek, mert vágytatok Haza. Ez bejött a tudatossághoz (Adamus rajzol) - energia, tudatosság - hogy megteremtsétek a valóságot, hogy megvalósuljon, ami által a tudat megtapasztalhatta önmagát. Volt tehát két különálló elem - a tudatosság és az energia.

Az, amit mi Új Energiának hívunk, ettől nagyon különbözik, mert - a golyót példaként használva - ez nem tudatosság és nem is különül el az energiától. Az Új Energia szó szerint a tudatosságnak és az energiának az egy csomagba való integrációját jelenti. Egy és ugyanazon csomagba.

Tehát a tudatosságnak nem kell behívnia energiát, hogy az őt támogassa. Mert már benne van és a későbbiekben erről majd sokat fogunk beszélgetni. Már itt van benne. Ezért számít újnak. Ez eddig sohasem volt még itt és közben egy teljesen új működéssel is rendelkezik. Teljesen új operációs rendszerrel, tartásotok ezt észben. Most menjünk tovább.

Potenciálok

Mi itt az X zónában vagyunk és azt kérdeitek: Mi következik ezután? És ez valóban egy nagyon jó kérdés. „Mi következik ezután?” Itt vagyok, elképesztő, érdekes, de hűha!! Innen vajon hová megyünk?”

Innen elindulunk és belemegyünk a potenciálokba. A potenciálok valójában nem a jövőben vannak. Úgy hangzik, mintha ott lennének. Úgy hangzik, mintha valamilyen lineáris vonalat követve erre lennének, itt lent, pedig ez nem így van. Az azonnali jelenbéli tapasztalaton kívül eső összes potenciál már eleve itt van. Jelenleg nagyon kevés ember képzel el potenciálokat. Várnak a sorsukra. A probléma egyik részét a képzelet hiánya jelentette. Ugyanakkor vannak köztetek olyanok, akik elmentek a jövőbeli potenciálokba és ott elemzésbe kezdtek. Nagyon rendezettnek szeretnétek, vagy pedig egy nagyon korlátolt emberi perspektívából próbáljátok megtapasztalni a potenciálokat. Vagyis, más szavakkal mondva, nagyon kicsiben képzelődtök csupán. Kihagyjátok a legtöbb potenciált, szinte az összes potenciált. Nem engeditek meg magatoknak, hogy megérezzétek azokat.

Azonkívül itt van egy új potenciál, amelyet teljesen figyelmen kívül hagytok, mert valami olyasmit kerestek, ami a régi potenciálokra hasonlít. Egy kis tudatosság, amelyhez hozzá adunk egy-két csésze energiát, összekeverjük őket és remélhetőleg működni fog. Elképesztő potenciálok vannak

itt, éppen most is, elérhetők a számotokra, mutatván, hogy mi következik ezután. Elképesztő potenciálok, vannak köztük olyanok, amelyeket Régi Energiásnak mondanátok és olyanok is, amelyek nagyon-nagyon Új Energiásak. A ti döntéseinken múlik. Ők a mező, amelyről választanotok nektek kell a szinte végtelen potenciál közül.

Nem juthattok ide az elméteken keresztül és ez megint visszamutat az egyik olyan elemre, amely akkor jött elő, mikor az alapvető tünetekről beszéltünk - (Adamus visszalapoz) Imádom ezt csinálni a papírral. Az egyik elem az volt, hogy van arra hajlamotok, hogy túlságosan mentálisan működjétek - de az elme itt nem használható (X-Zóna), vagy nem úgy, ahogy ti gondolnátok, hogy szükséges lenne. Minden kiborítja az elmét, amikor ezen a ponton tartózkodsz.

Tehát hajlamosak vagytok teremtőkként azt mondani: „Majd én megyek és magam fedezem fel a potenciáljaimat.” Először is ne menjetek oda ki. Hiszen mind itt vannak. Másodszor pedig, engedjétek meg magatoknak, hogy felfedezzétek azokat. Érezzetek rá. Éveken keresztül Tobias arról beszélt nektek, hogy mi a különbség az érzés és a gondolkodás között és még mindig ebben topogtok. Merüljétek el benne. Nincs sok veszíteni valótok. Valóban engedjétek el magatokat és *érezzétek* az összes potenciált vagy annyit, amennyit szeretnétek!

Milyen érzés érezni? Nos, együtt rezonál veletek? Olyan érzés, mintha a tiétek lenne? Valami olyat érzel, amit szeretnél megtapasztalni a saját életedben? Nem kell a részletekbe elmerülnöd, sem konkretizálni, én csak az érzésről beszélek. Érezzétek. Én ezeket a potenciálokat mind buborékként képzelem el, amint körülöttetek lebegnek, majd ti elkezdtétek beléjük utazni, majd kilépni onnan. Ki-be járni. Érezvén őket. Nem szükséges, hogy most rögtön hozzátok döntést, tehát ne féljétek az érzéstől. Drámainak érzitek? Jó érzéssel tölt el? A magadénak érzed? Közülük elég sok amolyan régi érzettel jár majd és hirtelen, amint a potenciáljaitok körül mozogtok, valami mégis csak rezonálni fog. Valami megkonganatja majd a harangot és egyszerűen helyénvalónak érzitek majd.

Szeretnék ezzel kapcsolatban egy kísérletet tenni, most. Ha szívesen teszed, csukd be a szemedet, állj fejen, vagy akármi. Néhány dolgot fogok kérni és ezeket először csak érezd, engedd meg magadnak, hogy érezd őket. Másodszor pedig ne menj be az elmédbe, harmadszor légy a megfigyelő, sétálgass és élvezd.

Nos, most itt van az összes potenciál arra, hogy mi következik ezután, nem feltétlenül egy állásról beszélek, hanem milyen érzés, milyen szenvedély, milyen tapasztalat vár rátok az életetekben? Anélkül, hogy konkretizálnátok. Most pedig engedd meg magadnak, hogy csak sétálgass ezen hihetetlen potenciál - buborékok körül. Nem kell fizetnetek értük, nincs sem rossz, sem jó köztük és tulajdonképpen még választanotok sem kell egyelőre belőlük.

(egy percig csend kb.)

Most pedig álljunk meg egy pillanatra. Tudom, hogy folytatni fogjuk az ezzel való munkálkodást, tehát rengeteg időnk lesz rá és arra kérlek benneteket, hogy csináljátok... nem mondom azt, hogy házi feladat. Hanem mondjuk csak úgy, hogy tapasztalat - de mégis igazából ez a házi feladat. Ahhoz, hogy ezt megcsináljátok, hihetetlen mennyi finomságra és milyen kinyílásra lesz szükségetek. Nem feltétlenül fogtok ezekhez rögtön eljutni, de amikor megkapjátok, akkor azon tűnődtek majd, hogy miért nem sikerült ez azon nyomban.

Nos, a következőt fogom tőletek kérni a következő találkozóinkra. Menjétek el egy nagy áruházba és kötelezzétek el magatokat, hogy nem vesztek semmit. Töltsetek el egy órát azzal, hogy sétálgattok az áruházban. Egy olyan boltban, amelyben sok különböző dolgot árulnak - ruhákat, cipőket, parfümöt, ékszereket és háztartási dolgokat - ti csak sétáljatok körbe - osztályról osztályra, megfigyelve az árut - nem feltétlenül a többi embert - csak figyeljétek meg és érezzétek, mert mindegyik darab más érzést vált majd ki.

Lesz olyan, ami a neveteket kiáltja, lesz olyan is, amely csiklandozza a jókedveteket és olyanok is,

amelyektől messzire elsétáltok majd. Ez egy jó gyakorlati tapasztalat lesz arra, hogy ha majd ismét találkozunk, megbeszélhessük a potenciálokat. Ti vagytok a megfigyelők. Nem kell semmit kitalálnotok. Nem kell mindent kielemeznetek, csak polcra polcra járjátok végig a boltot.

Ez milyen? Az milyen? Mert bizonyos szinten ezzel fogunk tovább dolgozni, ezt fogjuk tovább tapasztalni a potenciáljaitokból. Olyan, mintha egy óriás boltot átsétálnál, ahol rengeteg áru van. Érezd őket, tapasztald őket és érzékeld őket. Majd a következő alkalommal visszajövünk és sokkal mélyebbre merülünk majd el a potenciálokban, mint ahonnan most indultok.

A következő találkozáson alkalmával - szerettem volna ezt még ma megcsinálni, de majd legközelebb -, szóval elképzelünk majd egy-két potenciált az emberiség számára is. Nem azért, hogy megmentjük őket, hanem hogy hozzátegyünk. Tudjátok, az emberiség jelenleg a tömegtudatból tudna hasznosítani egy két új perspektívát, amelyet hozzáadhatnánk a meglévő vélemények és perspektívákhoz. Tudjátok, beleragadtak a saját képletükbe és kerékvágásukba, de a tömegtudat valójában most a saját hívását küldi ki, amely így szól: „Bárki, aki más perspektívával rendelkezik, más potenciállal, kérem, hogy jelentkezzen! Add hozzá a te tudatosságodat vagy potenciáloedat!”

Tehát a következő hónapban belelépünk majd az Új Energia Forrásának egy potenciáljába. Az új energia egy forrásába. Ne gondolkodjatok rajta, mert azzal csak a technikába és az elmébe kerültök bele. Csak belemegyünk majd és elképzeljük és hozzáadjuk majd ezt a potenciált a többi új energiás forrás potenciál közé. Nyilvánvalóan időszerű ez. Ez az olaj tragédia kiborítja a dolgokat - tudjátok a sötét oldala persze a sok koszos strand, a rengeteg döglött hal és madár, állat. Ez a sötét oldala és a környezeti károk. Az elkövetkező hetekben és hónapokban gyakran halljátok majd ezt a drámát. Majd a politikusok felállnak és így szólnak: „Tennünk kell valamit, hogy megóvjuk a környezetünket.” Miért nem tették már meg hamarabb? Most kezdenek el kapmpányolni.

Ám ez tudatosságot hoz, ez a fényes oldala. Hatalmas éberséget és tudatosságot nyújt majd ez, nem a környezetnek, hanem az energiának. Hello! Itt volt ez az energia, amely csak úgy kiszivárgott a Földből, nagyon régi, bűdös energia. A felszínen az újságok címlapjain sírni fognak a környezet miatt, ám a valódi probléma itt az energia. Mi jön ezután? 25 talán 30 év van hátra a bőségben az olaj áramlásával. Nem fog eltűnni utána, de sokkal nagyobb értéke lesz.

Tehát ez a kiömlés, ez egy rossz dolog? Hadd mondjam, vannak jobb lehetőségek arra, hogy a kihívásokat kezeljük, de valójában ez egy nagyon jótékony hatással lehet az emberiségre, hogy megvizsgálják az energiakérdést. És ez a mi lényegünk is. Mi vagyunk az Új Energia.

Ezzel, kedves Shaumbra, emlékezz arra, hogy minden tökéletes és minden jól van a teremtés egészében. Megtiszteltetés és öröm a számomra, hogy itt lehetek veletek az X-Zónában.

Ezért vagyok, Aki vagyok. És vagytok ti is.

A következő hónapig Isten áldjon! (Adios)

Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.

*(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin
GIRO: 10700244-10377703-53200008)*

A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.

A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.

A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól (1999-2009 júliusáig) ,olykor Kuthumitól, újabban pedig leginkább Adamus St.Germaintól, vagyis 2009 szeptemberétől új nevéen: Adamustól, veszi át, és továbbítja az emberek felé. Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatolmácsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.

A Bíbor Kör találkozóit nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhozás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzó vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.

Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a www.crimsoncircle.com oldalon.

Magyar Fordítás: Szénási Kata www.azujenergia.hu